

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בראשית

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש חשוון שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

❖ פרשת בראשית ❖

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ה' עמוד א'

ארבע פעמים הסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה קודם שברא את העולם

"אֱלֹהִים וּגּוֹ", אמר רבי שמעון: בא וראה בהתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם^[א], שכתוב (משלי ח'): **"וְאֵהָיָה אֶצְלוֹ אֱמוּנָה וְאֵהָיָה שְׁעֵשְׂעִים יוֹם יוֹם מְשַׁחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל יוֹם"**, והוא הסתכל בה פעם ושתיים ושלש וארבע פעמים, ואחר כך אמרה, ואחר כך עשה בה מלאכה, ללמד לאנשים שלא יבאו לטעות בה, כמו שכתוב (איוב כ"ח): **"אִזּוּ רָאָה וַיִּסְפְּרָה יְכִינָה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם"**, וכנגד ארבע פעמים אלו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה, ברא הקדוש ברוך הוא מה שברא^[ב], וטרם שהוציא מלאכתו הכניס ארבע תיבות בתחילה, שכתוב בראשית ברא אלהים את, הרי ארבע, ואחר כך השמים, הן כנגד ארבע פעמים שהסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה, טרם שהוציא מלאכתו לפועל.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

באות בי"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה

רבי אלעזר אמר: טרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, באו כל האותיות לפניי ונכנסו כל אחת ואחת למפרע, נכנסה תי"ו ואמרה לפניו, רצונך לברוא בי העולם, אמר לה - לא, שבך עתידים הרבה צדיקים למות, שכתוב (יחזקאל ט'): **"וְהַתְּוִיֶּתְךָ עַל מְצָחוֹת הָאֲנָשִׁים וּגּוֹ"**, ולמדנו שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרא ממקדשי אלא ממקדושי, ולכן העולם לא יברא בך. נכנסו שלש אותיות, שי"ן קו"ף רי"ש, כל אחת ואחת בלבדה, אמר להן הקדוש ברוך הוא - אין אתן כדאי לברוא עמכן העולם, שהרי אתן האותיות שנקרא בכך שק"ר, ושקר אין הוא כדאי לעמד לפני. ונכנסו פ"א צד"י וכן כולן, עד שהגיעו האותיות לאות כ"ף, כיון שירדה כ"ף מעל הכתר נודעזעו עליונים ותחתונים וכו', עד שנתקיים הכל באות בי"ת

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

יש לומר שלפיכך ברא הקדוש ברוך הוא את העולם על ידי כח התורה, כדי שעל ידי חדושי תורה האמתים שיחדשו ישראל, יהיו גם כן נבראים רקיעים קדושים כזוהר הרקיע מזהירים. **ג.** ארבע תיבות של הקדמת הבריאה, רמז למה שברא ארבעה עולמות בכלל, שהם - אצילות בריאה יצירה עשיה, ובפרט, הם עולמות לרבבות עד אין

א. אין לפרש כאומן בכלי אומנותו שהם שני דברים, אלא יש לומר - כוונתו שברא הקדוש ברוך הוא את העולם באופן שיתנהג ויתקיים רק על פי דרכי התורה והמצוה, ולא כהאומרים שדרכי התורה והחיים של עולם הזה, הם מתנגדים זה לזה, וזהו שמביא הפסוק ואהיה אצלו אמון, היינו כמו אמון פדגוג המורה דרך איך להתנהג בכל הענינים, ועוד

שהיא סימן ברכה, ובה נתיסד העולם ונברא, ואם תאמר שהאל"ף היא הראש לכל האותיות, כך הוא, אלא לפי שנקרא בה ארור, לפיכך לא נברא בה העולם, בשביל שלא ליתן מקום לצד הטומאה שנקרא ארור, לא נברא בה העולם, ונתיסד בבי"ת העולם ובה נברא.

בהשמטות

על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו ואומר לו גדל

"את השמים ואת הארץ", ראשי תיבות את השמים ואת הארץ אהיה, שבו נבראו שמים וארץ, א"ה, בו נבראו שמים, ו"ה, בו נבראת הארץ וכל מה שנמצא בה, והוא נותן השתוקקות בכל העצים והעשבים שבארץ, וזהו שאמרו, אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה ושומר אותו שמכה בו ואומר לו גדל, שנאמר (איוב ל"ח): "הִידְעָתָּה חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם תְּשִׂימַם מְשֻׁטְרוֹ בְּאָרֶץ".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ט עמוד ב'

שבעה מדורי הארץ

"וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ", אלה הם מדורי הארץ^[ג]: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, נשיה, ציה, תבל, וגדול שבכולם תבל, שכתוב והוא ישפוט תבל בצדק. אמר רבי יוסי: איזו היא ציה, אמר לו רבי אבא זה הוא מקום הגיהנם, כמו שכתוב: "צִיָּה וְצַלְמוֹת", וזהו הסוד שכתוב: "וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם", זה סוד מקום הגיהנם, וזו היא ציה, מקום מלאך המות שהוא מחשיך פני הבריות, וזהו מקום של חשך העליון. תבל - זו נשיה, שלא נראה בה התגלות כלל עד שנשכחה מכלם, ועל כן נקראת נשיה, ובהו זו ארקא, מקום שאינו נשכח^[ד]. רבי חייא אמר: זו גיא, ורוח אלקים מרחפת, זה נגד תבל הניזון מרוח אלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'

אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גנוז

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר", זה הוא האור שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה, והוא אור העין^[ה] והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון, והיה רואה בו מסוף העולם ועד סופו, והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לדוד, והיה משבח ואומר (תהלים ל"א): "מִה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירְאֶיךָ". והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא למשה, וראה בו מגלעד ועד דן, ובשעה שצפה הקדוש ברוך הוא שיעמדו שלשה דורות רשעים, והם דור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, גנוז כדי שלא ישתמשו בו, ונתנו הקדוש

זיו הזוהר

ה. היינו האור של כח הנשמה שהיא חלק אלוה ממעל, ועל פי חכמת הטבע יובן שזה האור לא היה נקשר בשום מאור שהמאור יהיה המקור לזה האור, רק שזיו אור הנשמה הופיע בתוך העין וקוי האור הזה לא היו מוכרחים להתפשט רק ביושר של אלכסון כעין קוי האור של השמש והנר אלא שהיה בכחם להתבשם מן העין במרחק רב גם בדרך שבירת קוי האור לסבוב כדור הארץ, ועל ידי זה נצטייר

מספר, לפי השגת כל נברא. ג. יש מפרשים הכוונה על פי דברי חכמי הגעאגרפאי, שמחלקים הארץ על חמשה חלקים שונים זה מזה בישובים ובאקלימים שלהם, ואומרים שנמצא עוד שני חלקי ישוב במקום שני צירי כדור הארץ הצפוני והדרומי, אשר כעת השגחת הבורא יסתירם מאיתנו, ויש מפרשים בענין אחר המבואר בפרדס שער ו' פרק ג'. ד. שאין השכחה שולטת שם, דברי אמת.

ברוך הוא למשה, והשתמש בו שלשה ירחים, שנשארו לו מן ימי העיבור שלול[1] כמו שכתוב: **"וּתְצַפְנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים"**. ואחר שלשה חדשים בא לפני פרעה, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו האור, עד שעמד על הר סיני לקבל התורה, והחזיר לו אור ההוא ונשתמש בו כל ימיו, ולא יכלו ישראל לגשת אליו, עד שנתן מסוה על פניו, כמו שכתוב וייראו מגשת אליו, ונתעטף בו כטלית, זה שכתוב (תהלים ק"ד): **"עוֹטָה אֹר כְּשֵׁלְמָה"**. **"יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר"**, כל מה שנאמר בו - 'ויהי', הוא בעולם הזה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק: אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה אורו מסוף העולם ועד סופו ונגנז, מה הטעם שנגנז, כדי שלא יהנו ממנו רשעי העולם, והעולמות אל יהנו בעבורם[2], והוא נגנז לצדיקים, לצדיק דוקא, שכתוב (תהלים צ"ז): **"אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְגוֹ"**, ואז יתכוננו העולמות ויהיו כולם אחד, ועד היום של עולם הבא הוא נסתר ונגנז.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

האור נגנז לצדיקים לעתיד לבוא

רבי שמעון אמר: יהי אור - יהי התפשטות זה האור למטה, ואלו הם המלאכים שנבראו ביום הראשון, יש להם קיום להתקיים מצד בחינת הימין[3], **"וירא אלקים את האור כי טוב"**, 'את' - להכליל המאור שאינו מאיר מעצמו, עם המאור שמאיר מעצמו, שנאמר בו: **"כי טוב"**[4] אמר רבי אלעזר: 'את' - להכליל ולרבות כל המלאכים שבאים מצד אור הזה, וכולם מאירים כבתחילה[5] בקיום השלימות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

העולם מתקיים מאותו האור הנגנז

"וירא אלקים את האור כי טוב ויבדל", מה ראה - אמר רבי חייא: ראה במעשי הרשעים נגנז אותו, רבי אבא אמר: ראה שעולה אורו מסוף העולם עד סופו, וכי טוב הוא לנגנז שלא יהנו ממנו רשעי העולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף תר"ו עמוד א'

העוסקים בתורה נמשך עליהם מזה האור

אמר רבי יוסי: אור ההוא נגנז, והוא מזומן לצדיקים לעולם הבא, כמו שביארו שכתוב: **"אור זְרוּעַ לְצַדִּיק"**, לצדיק ודאי סתם, ואור ההוא לא שימש בעולם מלבד ביום הראשון, ואחר כך נגנז ולא שימש יותר. רבי יהודה אומר: אלמלא היה נגנז לגמרי, לא נתקיים העולם

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף תר"ו עמוד א'

שהיא מדה הראשונה מן הז' מדות שנקראות ספירות שעל ידן מתנהג העולם, ואלה המלאכים שנבראו מן אור מדת החסד שהיא בחינת ימין הם מתקימים תמיד בכח אור החסד ואין בהם ביטול או תמורה. ט. היינו שתי המדות הנקראות תפארת ומלכות שהן בדמיון השמש והלבנה, וענין זה נתבאר בספרי הקבלה. י. פירוש, כמו קודם גניזת זה האור, כי באור מדת החסד אין בטול ולא גרעון

בהעין כל הארץ ומלואה, ועל פי זה יובן איך שבכח זה האור היה יכול משה לראות כל ארץ ישראל מן הגלעד ועד דן ועגילת כדור הארץ לא מנעה ראיתו. ו. כי הצפינה אותו במערה במקום חשוך, ורק בכח זה האור של הנשמה שהיה נקשר בעיניו ראה גם במקום חשוך. ז. פירוש בשביל הרשעים יהנו גם שאר העולמות מזה האור, ע"ד בהדי הוצא לקי כרבא. ח. יום הראשון נברא בכח מדת החסד

אפילו רגע אחד, אלא נגנו ונזרע, כזרע הזו שעושה תולדות וזרעים ופירות, וממנו מתקיים העולם, ואין לך יום שלא יצא ממנו בעולם, ומחזק לכל, ובו מזין הקדוש ברוך הוא לעולם ובכל מקום שעוסקים בתורה בלילה, חוט אחד יוצא מן האור הגנוז ונמשך על אותן העוסקים בה, זה שכתוב (תהלים מ"ב): **"יוֹמָם יֵצְאוּ ה' חֶסְדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

אין יום בלא לילה ואין לילה בלא יום

"וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", ויהי ערב - מצד החשך, ויהי בקר - מצד האור. ומתוך שהם משתתפים יחד, כתוב - יום אחד, רבי יהודה אמר: מה הטעם שבכל יום ויום כתוב: **"וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר"**, להודיע שאין יום בלא לילה, ואין לילה בלא יום, ואין צריכים להפרד¹. אמר רבי יוסי: יום ההוא שהוציא אור הראשון, נתפשט בכל הימים, שכתוב בכולם יום. אמר רבי אלעזר: כך נשמע שכתוב בכולם בקר, ואין בקר אלא מצד אור הראשון². רבי שמעון אמר: יום הראשון התחבר עם כולם, וכולם בו, כדי להראות שאין בהם פירוד, והכל אחד.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

פלאי בריאת העולם ואין מתקיים אלא על שלום

"וַיֵּאמֶר יְהוָה רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם", אמר רבי יהודה: בזה נפרדו מים עליונים ממים התחתונים, רקיע - היינו התפשטות מים, וזהו שנאמר: **"וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם"**.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

כל הרקיעין וההיכלות מוכנים לקבל על עצמם עול מלכותו

בא וראה בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא ז' רקיעים למעלה, ברא ז' ארצות למטה, ז' ימים, ז' נהרות, ז' ימים, ז' שבועות, ז' שנים ז' פעמים, ז' אלפי שנים קיום העולם, הקדוש ברוך הוא נמצא ברקיע הז', ז' רקיעין למעלה, ובכל אחד ואחד כוכבים, ומזלות, ושמשים, המשמשים בכל רקיע ורקיע, ובכל הרקיעים נמצא מרכבות אלה על אלה, לקבל עליהם עול מלכות ריבונם, ובכל המרכבות נמצא שמשים משונים זה מזה, אלה על אלה, מהם בו' כנפים, ומהם ברבי כנפים, מהם בד' פנים, ומהם בשני פנים, ומהם באחד, מהם אש לווהט, מהם מים, מהם רוח, זה שכתוב (תהלים קד): **"עוֹשֶׂה מְלֶאכִיו רִחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט"**, וכל הרקיעים אלה על אלה כקלופי בצלים, אלה למטה ואלה למעלה, וכל רקיע ורקיע הולך ורועש מפחד רבונו, על פיו הולכים ועל פיו עומדים, ועל כולם הקדוש ברוך

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

אלעזר שניהם מכוונים לענין אחד שאור יום הראשון אשר נברא בכח מדת החסד נתפשט ונתקשר בכל שאר הימים, ולולא זאת לא היה קיום למעשה בראשית, ורבי יוסי מוכיח ענין זה מתיבת יום, ורבי אלעזר מן תיבת בקר, כי שתי תיבות האלה ירמזו על אור מדת החסד.

ולא תמורה. **יא.** פירוש, כי סתם חשך או לילה מרמז על דין ועל רע, וסתם אור או יום מרמז על חסד ועל הטוב, לזאת יאמר שאין להפריד בין המדות שעל ידן הנהגת העולם ולחשוב חסד ושלוש שיש שתי רשויות פועל טוב ופועל רע כמו שחשבו הקדמונים, אלא שהכל אחד. **יב.** רבי יוסי ורבי

הוא שנושא הכל בכחו וגבורתו, כדמיון זה ז' ארצות למטה, וכלן בישוב, אלא שאלה עליונים ואלה תחתונים^[ט] וארץ ישראל גבוה מכולם, וירושלים גבוה מכל הישוב.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ג

ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו

ובספרו של רב המנונא הזקן מבואר יותר, שכל הישוב מתגלגל בעיגול כמו כדור, אלה למטה, ואלה למעלה, וכל הבריות משונים במראה שלהם מן שינוי האויר, כפי כל מקום ומקום, ומתקיימים בקיומם כשאר האנשים^[י], ועל כן יש מקום בישוב כאשר אור לאלה חושך לאלה, לאלה יום ולא לה לילה^[י], ויש מקום שתמיד יום, ולא נמצא בו לילה, מלבד בשעה אחת קטנה^[י], כדמיון זה הוא בים, שיש בו כמה בריות משונות זה מן זה, זה שכתוב (תהלים קד): **"זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרָחֵב יָדַיִם שָׁם רָמְשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת וּגּוֹ"**. והכל תולה זה בזה, ומתקשר זה בזה, והכל כדמיון שלמעלה, ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו, ולולא רקיע ההוא שמפריש בין מים עליונים לתחתונים, היה מחלוקת בעולם מהם, אבל רקיע הזה עשה שלום ביניהם, והעולם אין מתקיים אלא על שלום. בא וראה הקדוש ברוך הוא נקרא שלום, הוא שלום ושמו שלום, והכל מתקשר בשלום.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו ע"א

ביום שני לא נשלמה המלאכה לפיכך אין כתוב בו כי טוב

"וַיַּעַשׂ אֶת הָרְקִיעַ וּגּוֹ", אמר רבי יהודה: ויהי רקיע לא כתוב, אלא ויעש, שעשה בו מלאכה בגבורה עליונה, והחזיקו בכח עצום. אמר רבי יצחק: בשני נברא גיהנם לרשעי עולם, בשני נברא מחלוקת, בשני לא נגמרה בו המלאכה, ולפיכך לא כתוב בו כי טוב, עד שבא יום השלישי ונגמרה בו המלאכה, לכן בו כי טוב שני פעמים, אחד על גמר המלאכה של יום ב', ואחד לעצמו, ביום השלישי נתתקן יום ב' ונפרדה בו המחלוקת, ובו הוכן רחמים על רשעי גיהנם, ביום ג' נחלש אש הגיהנם, לפיכך נכלל בו יום ב' ונשתלם בו.

זוהר חלק א' פרשת וארא - דף כ"ח עמוד א'

הרקיע שנמצא בו השמש הירח כוכבים ומזלות זה הוא בית מקוה מים הגדול
"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד", וכתוב: **"וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים"**, אמר רבי אבא: זה הכתוב נתבאר^[י], ובא וראה רקיע ההוא שיש בו חמה,

זוהר חלק א' פרשת וארא - דף כ"ח עמוד א'

מדינת "אלסקא" שבצפון כדור הארץ וכל זה מבואר היטב בלמודי חכמת הגעאגראפיה, ואם היו יודעים חכמי אומות העולם קופערניק וקאלאמבוס מן דברי זהר האלה לא היו מחשים כל כך הרבה שנים עד שהשיגו שהארץ כדורית ומיושבת בכל הצדדים והבריות והימים אין נופלים לתוך השמים הסובב את כדור הארץ מכל העברים לרגלי כח המושך

יג. פירוש, על כדור הארץ מלמעלה ומלמטה כמבואר להלן. יד. פירוש, גם אלה שמשונים בגוונם והם שחורים מתקיימים כמו האנשים היפים. טו. פירוש, בחצי הכדור שנמצא נגד השמש שם יום, ובחצי כדור השני לילה. טז. הם אלה המקומות שעל האופק ואלה המקומות הסמוכים לשני צירי הארץ בצפון ובדרום כמו

ולבנה, ככבים, ומזלות, זה הוא בית מקוה מים הגדול, שהוא מקבל כל מים ומשקה לארץ, שהיא עולם התחתון, כיון שמקבל המים מפזרם ומחלקם לכל הצדדים, ומשם שותים כלם, ובזמן שהדין שולט, עולם התחתון אינו יונק מן רקיע ההוא, ויונק מן צד שמאל^[יח], ואז נקרא (ישעיה ל"ד): "חָרַב לֵה' מְלֶאכֶה דָּם", וי לאותן היונקים אז ממנה, ושותים ממנה.

החפץ חיים והחזון איש ז"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

זיו הזוהר

החזק של תנועת הארץ הסובבת את השמש בשש"ה ימים. יז. דלמה בתחלה נאמר אל מקום אחד ואחר כך נאמר ולמקוה המים דין. קרא ימים כדפירש רש"י. יח. פירוש מן מדת הדין כי ימין מרמז על חסד ושמאל על דין.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

התחברות מים עליונים בתחתונים הוא לעשות פירות

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא", אמר רבי שמעון: התחברות מים עליונים בתחתונים הוא לעשות פירות, מים עליונים פרים ורבים ועושים פירות, והתחתונים קורין לעליונים כנקבה לזכר, לפי שמים עליונים זכרים, והתחתונים נקבות, ולכן הארץ עושה פירות, שהרי היא מתעברת כנקבה מן זכר. רבי אלעזר אמר: כל הכוחות היו בארץ, ולא הוציאה כחותיה ותולדותיה עד יום הששי, שכתוב: **"תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה"**. ואם תאמר הרי כתוב: **"וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׂא"**, אלא שהוציאה תקון כחותיה להתישב אחר כך כראוי, והכל היה גנוז בה עד שנצרך. שהרי בתחלה כתוב: **"תְּהוֹ וְבָהוּ"** כתרגומו^ל, ואחר כך נתתקנה ונתישבה, וקבלה זרע דשאים ועשבים ועצים כראוי, והוציאה אותם אחר כך והמאורות גם כן לא שמשו באור שלהם עד שנצרך.

זוהר חלק א' פרשת תולדות - דף קל"ו עמוד א'

יהי מארת - נכתב חסר

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי מְאֵרֶת בְּרִקיעַ הַשָּׁמַיִם וגו'", מארת - חסר, רבי חזקיה אמר: מארת, ששורה בו תוקף הדין, קליטת הדין^ל. רבי יוסי אמר: יהי מארת למטה, היינו הלבנה^{כא}, שבה תולה אסכרה לילדי העולם, ובה תולה קללה, לפי שהוא מאור הקטן מכל המאורות, ולפעמים נחשכת ואינה מקבלת אור. ברקיע השמים, זהו הרקיע שהוא הכלל של כולם, משום שהוא מקבל כל המאורות, והוא מאיר לזה המאור שאין לו אור^{כב}. רבי אלעזר

זוהר חלק א' פרשת תולדות - דף קל"ו עמוד א'

זיו הזוהר

כמו בישיעה א' פסוק ז' וגם ס"ד פסוק ט"ו, ואם נדייק שם במשמעות נבין בודאי פירושו שחסר החיצוניות שעל הארץ, אבל הכחות הפנימיים הם בשלמות, ולפי זה יפורש הפסוק והארץ היתה תהו ובהו היינו שהיה חסר החיצוניות שעל הארץ והיתה ריקם ממעל אבל בפנימיות היתה בשלמות כראוי לה עוד ביום הראשון ואחר כך יצא הכל מכח לפועל בזמן הראוי לו כפי רצון הבורא. **כ.** רבי חזקיה דורש מארת על ספירה האחרונה שנקראת מלכות שיש בה תוקפא דדינא וקליטת הדין וצריכה תמיד להמתקה של חסדים. **כא.** רבי יוסי דורש מארת על הלבנה דלמטה הסמוכה לארץ. **כב.** זו

ט. כונת רבי אלעזר היא כמובא בפירוש רש"י על הפסוק אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות וגו', ועל הפסוק וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ, וגם על הפסוק יהי מאורות ברקיע השמים, שהכל נברא ביום הראשון ואחר כך נצטוו לצאת בפועל כל דבר בזמן הראוי לו, אמנם צריך להבין מה שמביא ראיה מן התרגום צדיא וריקניא על הפסוק והארץ היתה תהו ובהו, ונראה לי לפרש כונתו דהנה על תהו ובהו יש פירושים שונים, והתרגום שמפרש צדיא וריקניא הוא כאילו נכתב בפסוק והארץ היתה שממה וריקם, כדמצינו בכל מקום שכתוב בפסוק שממה ותרגם המתרגם צדיא

אמר: יהי מארת, מאור שאינו מאיר מעצמו, אלא על ידי מאורות העליונים המאירים לן^[כג] כזכוכית הקולט אור המאיר.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

זוהמת הנחש

"**יְהִי מְאֹרֹת**" - לכלול נחש הרע שהטיל זוהם, ועשה פרוד שאין השמש מתחבר בלבנה^[כד] מארת קללות, ובעבור זה גרם שנתקללה הארץ, שכתוב: "**אָרְצָה הָאֲדָמָה**". ולפיכך כתוב מארת חסר: "**יְהִי מְאֹרֹת**", זו הלבנה, רקיע השמים, זה השמש, ושניהם בכלל אחד להזדווג להאיר העולמות למעלה ולמטה^[כה] כן נשמע שכתוב על הארץ, ולא כתוב בארץ, משמע למעלה ולמטה. רבי שמעון אמר: גימטריאות, וחשבון, תקופות, ועבורין, הכל הוא בהלבנה, ומשם התחלת כל החשבונות, וכל המספרים^[כז], ועל כן הוא המקום לכל התקופות, וגימטריאות, ועבורין, ומועדים, וחגים, ושבתות. וישראל שבדקים בהקדוש ברוך הוא - עושים החשבון להלבנה, והם דבקים בה ומעלים אותה למעלה, שכתוב^[כז]: "**וְאִתָּם הִדְבְּקִים בְּה' אֱלֹקֵיכֶם וְגו'**".

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"א עמוד ב'

במראה הכוכבים גדלים הדשאים ועשבי השדה

"**לְהָאִיר הָאֲרֶץ**", אמר רבי אבא: בא וראה כתוב (ישעיה מ.): "**הַמּוֹצִיא בַמִּסְפָּר צְבָאָם וְגו'**", כל החילות והמחנות והכוכבים, הקדוש ברוך הוא מוציאם בשם כל אחד ואחד, ולא נחסר אפילו אחד, כל הכוכבים והמזלות שברקיעים, כלם נתמנו שרים ופקודים לשמש העולם, כל אחד ואחד כראוי לו, ואין לך עשב קטן בכל העולם שלא ישלוט עליו כוכב ומזל ברקיע, ועל כוכב ההוא יש ממונה אחד שהוא משמש לפני הקדוש ברוך הוא כל אחד ואחד כראוי לו, כל הכוכבים שברקיעים משמשים לעולם הזה, וכולם פקודים לשמש כל דבר ודבר שנמצא בעולם הזה, ואין צומחים ואין מגדלים עשבים ועצים ודשאים ועשבי השדה, אלא במראה הכוכבים העומדים עליהם, ונראים עליהם פנים בפנים, כל אחד ואחד כראוי לו, רוב מחנות כוכבים ומזלות הם יוצאים בהתחלת הלילה, עד שלש שעות פחות רבע, משם והלאה אין יוצאים מלבד הקטנים, וכל הכוכבים אין משמשים לבטלה, ואינם נראים לבטלה, ויש כוכבים שמשמשים כל הלילה, כדי להצמיח ולגדל כל אותן הדברים

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"א עמוד ב'

וספירות העליונים עם ספירת מלכות להשפיע בה אור השפע כדמיון שמשא וסיהרא הנגלים, ומביא ראיה דכתיב על הארץ, היינו בעולמות שממעל לארץ. **כו.** פירוש על ידי רגע המולד שלה. **כז.** היינו השכינה הקדושה שנקראת סיהרא, והיא המקור של כל נשמות ישראל, והיא נתעלית להזדווג עם הספירות ועולמות העליונים לקבלת השפע שנצרך להשפיע למטה על ידי עבודת ישראל בתורה ותפלה מצות ומעשים טובים.

הספירה שנקראת תפארת והיא מאירה לספירת מלכות דלית לה אור של עצמה. **כח.** רבי אלעזר דורש גם כן מארת על ספירת מלכות כמו רבי חזקיה אלא שרבי אלעזר נותן טעם אחר על מארת חסר, לא בשביל תוקף הדין שלה אלא משום שאין לה אור של עצמה. **כד.** פירוש שאין ספירות העליונות מזדווגות עם ספירת מלכות להשפיע בה אורות החסד, שהם כדמיון שמשא וסיהרא הנגלים. **כה.** זה הדרש שהפסוק מרמז על הזדווגות עולמות

שנפקדו עליהם, ויש כוכבים שמשמשים עד חצי הלילה, ומצמיחים ומגדלים מתחלת הלילה עד שעה ההיא כל אותן הדברים שנפקדו עליהם, ויש כוכבים שמשמשים זמן קצר מן הלילה, שכיון שנראים על עשב ההוא או הדשא ההוא, מיד גמר שימוש, ואין נצרך יותר באותו הלילה, והרי הם אין עומדים לבטלה, וכיון שגמרו שימושם אין נראים יותר בעולם ההוא ונכנסים למקומם.

זוהר חלק ב' פרשת שמות - דף רע"ט עמוד ב'

במראה והנוגה של כוכבי השביט גדלים סמי החיים ואבנים יקרות וזהב שחוט

בספר חכמה העליונה של בני קדם נאמר על כל אותן כוכבי השרביט^[כח] המופיעים אור כשרביט ברקיע, באשר שיש עשבים בארץ מאלה הנקראים סמי החיים, ואבנים יקרות יש בארץ, וזהב שחוט שגדל תוך הרים גבוהים במעט מים המכסים עליו, ולא שמכסים ממש אלא שנמשכים והולכים עליו, ושולטים עליהם כל כוכבי השרביט, והם גדלים בשבילם, וכל התקון וההגדלה שלהם אינם אלא על ידי המראה והנוגה של השרביט ההוא, הנשלח מן כוכב ההוא שברקיע, ועל ידי זה נתקנים ונגדלים כל אלה הדברים, מחלות - יש בין אנשים שנראים ירוקים, או כמראה בדיל, שרפואתם תולה בזה שיסתכלו במראה של ברזל קלל הנוצץ לעינים^[כט], וצריך החולה להסתכל בו, עד שיעבור ויתנוצץ לפניו מראה ההוא לצד זה ולצד אחר, כדמיון השרביט, שיפזר נציצי אור כמו ברק לפניו, ובהופעת נציצי ברק ההוא לעיניו יש לו רפואה. אף כך כל אותן הדברים ששולטים עליהם אלה הכוכבים, אין להם תקון והגדלה במה שנראים, אלא בהתפשטות עליהם אור השרביט, ובזה מתתקנים בתבנית ובמראה ובכח כראוי להם, ואמת הדבר, שהרי כדמיון זה נרמז בספר שלמה המלך, בענין חכמת אבנים יקרות, שאם חסר מהם נגה הניצוץ והלהט של הכוכבים הידועים, אין גדלים ואין מתתקנים לעולם, והכל הכין הקדוש ברוך הוא לתקון העולם, כמו שכתוב: **"לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ"**, לכל מה שנצרך בעולם הזה לתקן אותו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ' עמוד א'

שני המאורות הגדולים - הכונה לעולם העליון והעולם התחתון

"וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים וְגו', ויעש - היינו החוזק והתיקון שלהם כראוי, את שני המארת הגדולים, בתחלה היו בחבור אחד שני המאורות, שניהם יחד עלו בגדלות אחת, לא נתישבה הלבנה אצל השמש, אמר לו הקדוש ברוך הוא לכי ומיעטי את עצמך^[ל], ומאז אין לה אור מלבד השמש, שבתחלה ישבו כאחד במשקל אחד, אחר כך מיעטה עצמה בכל אותן מדרגות שלה, אף על פי שהיא הראש עליהם.

זיו הזוהר

כח. היינו כוכבי דשביט שנזכר בגמרא ונקרא "קאמעט". כט. היינו מה שנקרא "שטאהל" והוא השחזה יפה. ל. ירצה לתרץ בזה שבתחילה ברזל היותר קשה ונעשה ממורט ומתנוצץ על ידי

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ז עמוד ב'

אמרו הקדמונים - שיהיה אדם זנב לאריות ולא ראש לשועלים

עוד למדנו: "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים" - זה העולם העליון ועולם התחתון, אחד בחינת זכר ואחד בחי' נקבה^[לג], וכל זמן שזכר ונקבה נזכרים ביחד, שניהם נקראים בלשון זכר, ובשביל שעולם העליון נקרא גדול, לכן עולם התחתון שמתחבר עמו בכלל גם כן נקרא גדול, כיון שנפרשו זה מזה, נזכרים בפרט כל אחד ואחד כראוי לו, זה נקרא מאור הקטון^[לג] ולפיכך אמרו הקדמונים, שיהיה אדם זנב לאריות, ולא ראש לשועלים, שכאשר נמצא בין אריות נקרא הכל בכלל האריות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף רנ"ו עמוד ב'

אומות העולם עושים חשבון השנה לשמש וישראל - ללבנה

"וַיִּיתֶן אֲתָם אֱלֹהִים בְּרִקיעַ הַשָּׁמַיִם", אמר רבי יוסי: כתוב (תהלים ק"ד): "עָשָׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים וגו'", עשה ירח בשביל לקדש בו ראשי חדשים וראשי שנים, זה שכתוב: "וְהָיָה לְאוֹתוֹת", אלה שבתות, שכתוב כי אות הוא, ולמועדים אלה ימים טובים, ולימים אלה ראשי חדשים, ולשנים אלה ראשי שנים, שיהיו אומות העולם עושים חשבון לשמש וישראל ללבנה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ד עמוד א'

סוד הפסוק ישרצו המים וכו'

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וגו'", אמר רבי אלעזר: אלו מים התחתונים השרצים מינים כדמיון שלמעלה, אלו עליונים ואלו תחתונים. רבי חייא אמר: העליונים הוציאו נפש חיה, ומה היא, זו נפש אדם הראשון, כמו שכתוב (בראשית פרק א'): "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ", אלו שלוחים העליונים שנתגלים לאנשים בדמות איש, כן נשמע שכתוב יעופף על הארץ^[לג], לפי שיש אחרים שאין נתגלים, אלא שהם ברוח ממש כפי השגת האנשים^[לד] ולפיכך לא כתוב בהם למינהו, כאותן אחרים שכתוב בהם ואת כל עוף כנף למינהו, לפי שאלו אין נשתנים ממינם לעולם, כאותן אחרים שלא כתוב בהם למינהו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

ועוף יעופף על הארץ - מרמז למלאכים

רבי שמעון אמר: "וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ", יעוף צריך לומר, מהו יעופף, אלא סוד הוא, ועוף זה מיכאל, שכתוב (ישעיה ו'): "וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים". יעופף זה גבריאל, שכתוב

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

נקראים שניהם גדולים ואחר כך נקרא אחד קטון. לא. כל עולם וספירה המשפיע נקרא בבחינת זכר וכל עולם וספירה המקבל נקרא בבחינת נקבה, כדמיון השמש והלבנה שהשמש משפיע אור להאיר את הלבנה לכן השמש הוא בחינת זכר והלבנה בחינת נקבה. לב. ולפי זה יתורץ גם כן מה שבתחלה נקראים שניהם בפסוק גדולים ואחר כך נקרא אחד קטון. לג. כי לשון עפיפה מצינו אצל מלאכים כמובא לקמן. לד. אלה המלאכים הם שכליים והם מושגים לאנשים כפי מדרגת

(דניאל ט'): "וְהָאִישׁ גְּבִרְיָאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּחִזּוֹן בְּתַחֲלָה מְעַף בֵּיעָף" על הארץ, שבכחו נרפאת הארץ ומתקיים האדם עליה, והוא רופא לכל חיל הארץ". על פני רקיע השמים, זה אוריאל, והכל נרמז בפסוק, ולפיכך כתוב אחר כך: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים", ואמר רבי אלעזר: אלו הם שבעים שרים גדולים שעל שבעים אומות, ובשביל זה נבראו כולם להיות שולטים על הארץ. "וְאֵת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה הַרְמַשְׁתִּי", אלו הם ישראל, שהם בודאי הנפש של חיה ההיא^[לח] ונקראים גוי אחד בארץ, אשר שרצו המים למיניהם, שהם עוסקים בתורה^[לח]. "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ" אלו הצדיקים שבהם^[לח] ולפיכך ישראל הם נפש חיה. דבר אחר: "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ", אלו הם שלוחי העולם^[לח]. רבי אבא אמר: נפש חיה הם ישראל, לפי שנקראים בנים להקדוש ברוך הוא ונשמותיהם הקדושות מהקדוש ברוך הוא באות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ד עמוד ב'

בריאת התנינים הגדולים

רבי שמעון אמר: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים" הוא סוד, זה לויתן ובת זוגו, תנינים כתוב חסר, שהרג הנקבה והטמינה הקדוש ברוך הוא לצדיקים. רבי יוסי אמר: "וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ", כמו שכתוב (קהלת י'): "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפָיִם יַגִּיד דְּבָרָא"^[ט], וכולם משש כנפים, ואין נשתנים לעולם, ולפיכך כתוב למינהו, מה למינהו, להמינים שלמעלה, והם פורחים ועפים העולם בו' עפיפות, ורואים מעשה האנשים ומודיעים אותם למעלה, ועל זה כתוב (שם): "גַּם בְּמַדְעָה מְלַךְ אֵל תִּקְלָל וּגוֹ", כי עוף השמים וליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר.

זיו הזוהר

השמימה, וגם תורתם ותפלתם פורחות השמימה בכח התרין גרפין של יראה ואהבה. לח. היינו המלאכים שנשלחים לזה העולם כפי גזירת השמים. לט. עוף השמים ובעל כנפיים היינו מלאכי מעלה שבשמים.

שכלם. לה. נפשות ישראל דקדושה נובעות ממקור השכינה הקדושה שנקראת חיה ועליה אמרו חיה אחת יש ברקיע וכו' כידוע. לו. התורה נמשלה למים כדכתיב הוי כל צמא לכו למים. לז. צדיקים נמשלו לעוף כנף על שיש בכחם לעוף

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

עברו מעל מאה שנה
טהגה"צ הפקקל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זצוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים ולילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערוך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפריטיות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר הפזבנים גם
לפי הפשט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולהוציא לאור פריטיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המוטבעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדרך היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד סלף ישראל חי וקים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

פלופר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שיבוא מטיח בן דוד
במהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנים
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ג עמוד ב'

אם זוכה האדם נותנים לו זוגו

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ", אמר רבי אבא: בא וראה כל רוחות שבעולם, כלולים מן זכר ונקבה, וכשיוצאים זכר ונקבה יוצאים, ואחר כך נפרדים בדרכיהם, אם זוכה האדם אחר כך מזדוגים יחד, וזו בת זוגו, ומתחברים בזיוג אחד בכל, ברוח וגוף, שכתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, מה למינה, זה רוח ההוא של האדם שיצא זוגו הדומה לו, ומהי הארץ, כמו שכתוב (תהלים קנ"ט): **"רְקַמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ"**, וזה נתבאר תוצא^מ הארץ ודאי, שהרי ממנה יוצאת נפש חיה, כמו שביארנו שזה נפש אדם הראשון, ועל כן נפרדים כשיוצאים מלמעלה עד שיהיה רצון מלפני הקדוש ברוך הוא, אם זוכה האדם נותנים לו זיוגו, אם לאו, מפרידים אותה ממנו ונותנים אותה לאחר, ומולידים בנים שאינם כראוי.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

נעשה אדם בסוד זכר ונקבה

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ", שיהיה נכלל בו' צדדים, כלול מהכל כדמיון שלמעלה^{מא} באיברים מתוקנים בסוד החכמה כראוי, הכל בתקון העליון, נעשה אדם, בסוד זכר ונקבה, הכל בחכמה קדושה העליונה, בצלמנו כדמותנו, להתיסד זה בזה, ולהיות הוא יחידי בעולם שולט על הכל.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ג עמוד א'

האדם בלימוד התורה עושה לבוש לשכינה

אמר רבי שמעון: בזמן שאמרה השכינה להקדוש ברוך הוא: **"נַעֲשֶׂה אָדָם"**, עז"א ועזא"ל היו מקטרגים עליו, ואמר מה אדם ותדעהו, למה אתה רוצה לברוא אדם ותדעהו, שעתיד לחטוא לפניך באשה שלו, בזמן ההוא אמרה להם השכינה, בזה שאתם מקטרגים עתידים אתם לנפל, ככתוב: **"וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וְגו'"**. חשקו בהן וחטאו בהן, והפילה אותם השכינה הקדושה מקדושתם, אמרו החברים רבי רבי, אם

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ג עמוד א'

מ. שהשכינה הקדושה נקראת ארץ. מא. ו' צדדים וזהו סוד החכמה כגוונא דלעילא. וכלול מהכל היינו שיהיה בו גם חכמה בינה ודעת, והיינו המידות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד,

כן עז"א ועזא"ל לא היו משקרים בדבריהם, שודאי בנקבה עתיד אדם לחטוא, אמר להם כך אמרה השכינה, אתם שבאתם לקטרג לפני יותר מכל החיל שבמרום, אם אתם הייתם יפים מאדם במעשיכם, נאה לכם לקטרג עליו, אבל הוא עתיד לחטוא באשה אחת, ואתם בנשים רבות, חטאותיכם גדולה מחטא האנשים, כמו שכתוב **"וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹקִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגו'"**, את בת האדם לא נאמר אלא את בנות האדם, ולא עוד אלא אם אדם חוטא, הרי הקדמתי לו תשובה לשוב לרבונו, שיתקן במה שחטא^[מב]

ביאור טעם בריאת האדם

אמרו לו החברים, אם כן למה כל כך, הלא מוטב היה שלא יברוא האדם, שלא יחטא ויגרם כל מה שגרם למעלה, ולא היה לו לא עונש ולא שכר, אמר להם מן הדין היה צריך להברא כך, משום שהתורה בשבילו נבראת, שכתוב בה עונש לרשעים ושכר טוב לצדיקים, ולא היה שכר לצדיקים ועונש לרשעים אלא בשביל האדם, ולא עוד אלא שהתורה שהוא מלבוש להשכינה, ואם האדם לא היה עתיד לברוא, היתה השכינה בלי לבוש^[מג] כדמיון העני, ומשום זה כל מי שחוטא, כאלו הפשיט מן השכינה לבושי האורות, וזה הוא עונש האדם^[מז] וכל מי שמקיים מצות התורה, כאילו הוא מלביש להשכינה בלבושי אורות.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס - דף רל"ח עמוד ב'

אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות דבוק בשכינה הקדושה

"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ", שאל רבי שמעון מנורה הקדושה לרועה הנאמן^[מה] - לאחר שאמר: **"נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ"**, מה זה שאמר אחר כך: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**^[מו], אמר לו מה שביארו על זה בעלי משנה, שהיו מהם שאמרו יברא, ומהם שאמרו לא יברא, והקדוש ברוך הוא מעצמו בראו, שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**, שנברא בכל הכחות והשליטו על הכל, ואם היו נותנים בו כל אחד חלקו, בזמן שהיו כועסים עליו, היה כל אחד נוטל חלקו ממנו, אלא הקדוש ברוך הוא ברא אותו בצלמו, זו מדת מלכות הקדושה, שהיא תמונת כל^[מי] ונאמר בה (במדבר י"ב): **"וְתִמּוֹנֵת ה' יִבִּיט"**, שבה הסתכל הקדוש ברוך הוא וברא את העולם עם כל הבריות שברא בעולם, וכלל בה עליונים ותחתונים בלי פרוד כלל, היא קשר הכל ושלימות הכל, לקיים בה ומלכותו

זוהר זוהר

ורעיא מהימנא זה נשמת משה רבינו עליו השלום. **מו.** בתחלה אמר בצלמנו לשון רבים ואחר כך בצלמו לשון יחיד. **מז.** מדת או ספירת מלכות הקדושה והשכינה הקדושה הכל אחד, אלא שהאלהות שבשמים נקראת מלכות, ואור האלהות אשר יופיע מן מלכות שמים ותשכן באיזה מקום קדוש שבארץ נקראת שכינה, ויש בזה כמה וכמה מדרגות לפי ערך מקום הראוי לקבל האור, והרי זה כדמיון השמש עם קוי אור של השמש שהכל אחד בהשורש, ונקראת תמונת כל משום שכל ספירות העליונות משפיעים בה אורות שלהם, ובשביל זה

מב. זהו עיקר תשובה ניצחת של השכינה לשני המלאכים שלאדם יש תקנה על ידי תשובה ולא למלאכים. **מג.** ענין הלבושין יובן על דרך המובא בגמרא שיש מלאך הקושר כתרים להקדוש ברוך הוא מן תפילות ישראל, וכדמיון זה ענין לבושי אורות שנתוספו להשכינה הקדושה מן תורה ומצוות של ישראל. **מד.** פירוש לבל נטעה לחשוב שענין הפשטת לבושין מן השכינה הקדושה הוא ממש גירעון וחסרון בהאלהות כמובן בפשוט, אלא שענין זה היינו עונשא דאדם כי על ידי זה נעשין נשמתין ערטילאין. **מה.** בוצינא קדישא זה רשב"י

בכל משלה, ונקראת אמונת ישראל^[מח], אמר רבי שמעון מנורה הקדושה ודאי שעתה אין מי שיוכל לקחת ממנו חלקו, שהרי לא נתן בו חלק שום בריה שבעולם, אלא בורא העולם עלת הכל בלבדו, ובו תולה עונשו או שכרו, ולא במלאך ושרף, ולא בשום בריה שבעולם, ולפיכך אמרו רבנן בעלי המשנה שהמשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם, אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות דבוק בשכינה הקדושה, לכבדה בקיום המצות, ולסבול בשבילה דוחק הרבה, כמו שאמרו אגרא דכלה דוחקא^[מט].

זוהר חלק ג' פרשת שלח - דף ק"ט עמוד א'

סוד בריאת האדם

אמר ראש הישיבה לרבי שמעון, החסיד הקדוש - בא ואגלה לך סוד כמוס, בנין גוף האדם כך הוא, רוח שלו מן רוח הקודש, נשמתו מתוך עץ החיים, כיון שרוח הקודש נותן כחו, מיד גם המרכבות שלו נותנים כחותיהן, כחות שלהן הן העצמות, וכל האיברים הם מצד שלהן, שיהיו מתוקנים זה על זה, צד הטומאה נותנת הבשר, ומצד שלה בא הבשר, ולא דבר אחר, המרכבות שלה נותנות כל אותן הגידים והעורקים להמשיך דם להבשר, ואחר שנתנו אלה כחותיהם, נותנים השמים כחותיהם, ומה הם, זה העור שנמשך על הכל כדמיון שלהם, להגן על אלה ולכסות על הכל^[נא] אחר כך מתחברים שמים וארץ ביחד, ונותנים ד' יסודות האלה, אש מים רוח ועפר, אחר כך כל אחד נוטל חלקו שנתן, ונתבטל התחברות שלהם, רוח הקודש ומרכבותיו החלקים שלהם קיימים, הרוח של רוח הקודש קיים^[נא] והנשמה עולה, המרכבות של רוח הקודש עצמות שלהם קיימים, ועל כן חשיבות הגוף הן העצמות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח): **"וְעִצְמוֹתַי יַחְלִיץ"**, והבשר לא כתוב בו כך, וכל זמן שהבשר של צד הטומאה מתקיים בקיומו, עומד שטן שהוא להסטין, נתעכל הבשר אין לו רשות להסטין, שהרי אין לו על מה לסמוך, ולאחר שהבשר נתעכל אינו תובע דין, ואינו עומד להסטין, ואינו מזכיר לאדם בשום חטא שבעולם, אמר רבי שמעון עכשו נודע לי הדבר על בוריו.

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ד

צלם מוכן לאדם עוד בטרם יוצא לעולם

עוד אמר רבי שמעון - במה שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**, בספרו של שלמה המלך מצאתי, שבשעה שהזיווג נעשה למטה, שולח הקדוש ברוך הוא צורה אחת

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ד

מן כתר למלכות וממנה לעולם הגשמי בכלל או בפרט, ואין כאן מקום להאריך יותר בענין זה, זיל גמור בספרי קבלה ותבין כי זה עיקר אמונת ישראל. **מט.** כלה רמז על השכינה הקדושה, ומן הדוחק שישראל סובלים בשבילה ינתן להם אגרא טבא. **נ.** כמו שהשמים סובבים ומכסים כדור הארץ עם כל בריותיה כן העור סובב ומכסה כל הגוף עם כל איבריו וגידיו. **נא.** מתקיים למטה בגן עדן התחתון אם יזכה, או שסובל גלות וגיהנם אם

היא נקראת בבחינת נוקבא, והענין מובן על ידי לימוד חכמת הקבלה. **מח.** זה כלל גדול בתורת זוהר הקדוש שכתר עליון איהו כתר מלכות ועליה איתמר מגיד מראשית אחרית וזה השער לה' צדיקים יבאו בו עם כל תפילותיהם כי מאת ה' היתה זא"ת, וכעין זה למשל נבראת חוה מן אדם עצם מעצמיו ובשר מבשרו, ואין הכוונה להתפלל אליה בלבד אלא שעל ידי שער הזה יעלו ויבאו התפלות עד אין סוף עלת העילות להמשיך שפע

בפרצוף אדם, רשום וחקוק בצלם, והיא עומדת על הזיוג ההוא, ואלמלא ניתן רשות לעין לראות, היה האדם רואה אז על ראשו צלם רשום בפרצוף אדם, ובצלם ההוא נברא האדם, וטרם שנמצא צלם ההוא ששולח לו רבונו על ראשו לעמוד שם, לא נברא האדם, זה שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**, זה הצלם ההוא מתגדל, בצלם ההוא הולך, זה שכתוב (תהלים ל"ט): **"אֲךָ בְּצַלְמֵךָ יִתְהַלֵּךְ אִישׁ"**, זה הצלם שהוא מלמעלה, בשעה שאלה הרוחות יוצאים ממקומם, כל רוח ורוח מתתקן לפני מלך הקדוש בתקוני כבוד, בהפרצוף שעומד בעולם הזה, ומן אותה הצורה של תקון הכבוד יוצא זה הצלם, וזה כח שלישי להרוח^[ג] ומקדמת לעולם הזה בשעה שנעשה הזיוג, ואין לך זיוג בעולם שלא יהיה צלם נמצא ביניהם, אבל ישראל קדושים זה הצלם שלהם הוא קדוש, וממקום קדוש נמצא ביניהם, ולעמים עובדי כוכבים ומזלות זה הצלם שלהם הוא ממינים הרעים של צד הטומאה שנמצא ביניהם, ועל כן יהיה נזהר האדם שלא יתערב צלם שלו בהצלם של עמים עובדי כוכבים ומזלות, לפי שזה קדוש וזה טמא.

זוהר חלק ד' פרשת במדבר - דף קיז ע"א

בריאת האדם - זכר ונקבה

רבי אבא אמר: יש לעיין בפסוק הזה, שכתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים בָּרָא אוֹתוֹ", כיון שאמר בצלמו, מה זה - בצלם אלקים ברא אותו^[ג], אלא ודאי שמרמז על ב' מדרגות הכוללות זכר ונקבה, אחד לזכר ואחד לנקבה^[ג] ולפיכך שני פרצופים היו בודאי, וסוף הכתוב מוכיח, שכתוב: **"זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם"**, כלול היה משני הצדדים, ואף על פי שהנקבה היתה דבוקה בצדו הרי גם היא היתה כלולה משני צדדים להיות שלם בכל.

זיו הזוהר

יענש איזה זמן. **נב.** יש לומר כוונתו כי ידוע שחיות האדם מורכב מן נפש רוח נשמה נמצא שהרוח יש לו ב' כחות, ולזה יאמר שמלבד אלו שני הכחות יש לו עוד כח שלישי והוא זה הצלם. **נג.** יקשה על כפל הלשון. **נד.** יתרץ שכפל הלשון מרמז על הרכבתו מן שני פרצופין של זכר ונקבה.

רועה הנאמן (רעיא מהימנא) - בהשמטות

צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וגו'", מצוה זו לעסוק בעולם הזה בפריה ורביה, להוליד תולדות שיתפשט שם הקדוש לכל הצדדים, וללקט רוחות ונשמות, להיות כבוד הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה, שכל מי שאינו עוסק בפריה ורביה ממעט צלם רבונו, שלא יהיה נמצא בעולם הזה, וגורם שלא תשרה השכינה בעולם הזה, שהרי כמו שנתוסף רוחות ונשמות, כן נתוסף לרדת בעולם הזה זיו יקר המלך, שכתוב (משלי י"ד): "בְּרַב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאִוִם מִתַּחַת רְזוֹן", הדרת מלך - זה זיו יקר המלך, שנתוסף לרדת לעולם הזה. מתחת רזון - זה מיעוט צלם המלך שנתמעט מעולם הזה, וכך נתמעט גם למעלה, שהרי זיו ההוא אינו יורד^[ג] ונחשב על איש ההוא כאילו שופך דמים, שכתוב: "כִּי בְצַלְמֵם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם", והוא המעיט צלם אלקים למטה וגם דמות הצלם למעלה, לכן צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים, ולהרבות כבוד הקדוש ברוך הוא בכל הצדדים, עד כאן.

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ז עמוד א'

נאמר על המיתה כי טוב היות שהיא גורמת לבני אדם לחזור בתשובה

"וַיֵּרָא אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה", אמר רבי שמעון: את כל אשר עשה סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפילו אותן הנראות למחבלי עולם, ככולם כתוב: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", כולם משמשים העולם, מנהיגי העולם, והאנשים אין יודעים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

טוב מאד - זה המוות שגורם לאדם להרהר בתשובה

"וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" - כאן נתתקן מה שלא נאמר כי טוב בשני, לפי שנבראת בו מיתה, וכאן נאמר: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", זאת מתאים עם מאמר החברים והנה טוב מאד זה המות.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ט עמוד א'

בענין הנ"ל

מה הטעם - לפי שכל בני העולם יודעים שימותו ויחזרו לעפר, והרבה הם שחוזרים בתשובה לריבונם בשביל יראה זו, ויראים לחטוא לפניו, הרבה יראים מן המלך, מתוך

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

נה. מה שאדם מונע שלא ירד לעולם הזה זיו הקדוש ההוא זה גורם מיעוט הזיו למעלה, כי אין

שתולה רצועה לפניהם, כמה טובה רצועה זו אצל האנשים, שעושה אותם טובים וישרים, שמתקנים דרכיהם כראוי, ועל כן והנה טוב מאד, מאד ודאי, וזה סוד הסודות שלמדנו מן המנורה^[ני]. והנה טוב, זה מלאך החיים, מאד, זה מלאך המות, שהוא טוב יותר, למה מלאך המות הוא טוב מאד, אלא לפי שכאשר יגיע זמנו של אדם ללכת ולצאת מזה העולם, אינו יוצא עד שזה מלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, שהוא מן טפה סרוחה, כיון שנפשט ממנו כאשר בא לזה העולם, ואין שמחה להרוח אלא עם גוף ההוא שנמצא שם, וישמח על שנתפשט מזה הגוף שבעולם הזה, ונתלבש בלבוש אחר שלם כדמיון הגוף שבעולם הזה, ובו ישב וילך ויסתכל להבין בסודות העליונים, מה שלא היה יכול להבין ולהסתכל בזה העולם בגוף זה, וכאשר תתלבש הנשמה בלבוש ההוא של עולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה תשוקות יש לה שם, מי גרם לגוף ההוא שיתלבש בו הרוח, הרי בודאי זה שהפשיט לו לבוש הגוף הזה, והקדוש ברוך הוא עושה טובה עם הבריות שאין מפשיט לאדם לבוש הגוף הזה עד שמכין לו מלבושים אחרים נכבדים וטובים מאלה, מלבד לאותן רשעי העולם שלא חזרו בתשובה שלמה לרבונם, שערומים באו לעולם הזה וערומים יחזרו שמה, והנשמות שלהם הולכות בחרפה אצל נשמות אחרות שאין להן מלבושים כלל, ונידונות באותו הגיהנם שבארץ בתוך האש ההוא שמלמעלה, ויש מהם שמצפצפים ועולים, ואלה הם רשעי העולם שחשבו בלבם לעשות תשובה ומתו, ולא יכלו לעשות התשובה, הם נידונים שם בגיהנם ואחר כך מצפצפים ועולים.

גודל הרחמנות של הקב"ה כלפי הרשעים

ראה מה גדולה הרחמנות שעושה הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, שאפילו אם הוא רשע גדול, אם הרהר בתשובה ולא יכל לעשות תשובה ומת, הרי זה בודאי נענש מפני שהלך בלי תשובה, אבל מחשבה טובה היא שחשב אותו הרשע לעשות תשובה, תעלה לפני המלך העליון ולא תסיר משם, עד שהקדוש ברוך הוא מכין לרשע ההוא מקום מנוס בהמדור שנקרא שאול, ואז מחשבה טובה היא יורדת מלפני הקדוש ברוך הוא וחותרת כל שערים החזקים של מדור הגיהנם, עד שמגיעת למקום ההוא שזה הרשע נמצא שם, תכה בו ותעורר אותו ברצון ההוא שהיה לו מקדם, ואז מצפצפת נשמה היא לעלות מתוך מדור השאול, ואין כל מחשבה טובה נאבדת מלפני המלך הקדוש.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

וירא אלקים - ראה את כל הדורות

"וַיִּרְא אֱלֹקִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", וכי לא ראה להם קודם, אלא הכל ראה הקדוש ברוך הוא קודם, ומה שאמר את כל, לרבות כל הדורות שיבואו אחר כך, וכן ראה כל מה שיתחדש בעולם בכל דור ודור קודם שיבואו לעולם. **"אֲשֶׁר עָשָׂה"** - זה כל

וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד - וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד - וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד - וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד - וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד

בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף, נמצא שזה ו. מאמר החבריא מה שלמדו מרשב"י. מעכב הגאולה, ואין לך המעטת דיוקנא דמלכא ז. כי אין כל חדש תחת השמש, והיסודות של כל

מעשה בראשית, שבהם נברא יסוד ועיקר לכל מה שיבוא ויתחדש בעולם אחר כך^[נז] ובשביל זה ראה אותם הקדוש ברוך הוא טרם שיהיו, והכין הכל במעשה בראשית.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

יום הששי - נתיסד הכל כאחד

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי", למה נשתנה בכל שאר הימים שלא נאמר בהם ה"א^[נח], אלא כאן כאשר נתיסד העולם, נתחברה בחינת נקבה בבחי' זכר בחבור אחד, ה"א נתחברה עם ששי שהוא מדת היסוד, להיות הכל אחד^[נט] וזה הוא ויכלו, שנתיסד הכל כאחד, נתיסדו מהכל ונשתלמו בכל..

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז ע"ב

ויכלו וגו' - זו האומנות של תורה שבכתב ושבעל פה

"וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם" אמר רבי שמעון: זו המלאכה והאומנות של תורה שבכתב, והמלאכה והאומנות של תורה שבעל פה, "וְכָל צְבָאָם" - אלו הפרטים של התורה, אופני התורה, שבעים פנים לתורה, ויכלו, שנתיקמו ונתיסדו זה בזה, שמים וארץ, פרט וכלל^[ס] וכל צבאם, סודות התורה, דיני טהרה שבתורה, דיני טומאה שבתורה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי - דף רכ"ב עמוד א'

העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שהגיע יום השביעי

"וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה" אמר רבי חזקיה: בא וראה אף על פי שכל המלאכות נגמרו כל אחת ואחת, העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שבא יום השביעי, שכאשר בא יום השביעי אז נגמרו כל המלאכות, והשלים בו הקדוש ברוך הוא את העולם, זה שכתוב: "וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה", בזה היום נשלמה בקיום כל המלאכה שעשה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים - דף ק"ג עמוד ב'

שנגמרו כל המלאכות נקרא ה' אלוקים - שם מלא

בא וראה בכל מעשה בראשית - לא נאמר שם מלא, אלא אלקים, אלקים, בכל מה שנברא, עד שכל המלאכה נתיסדה בערב שבת, ואחר שנתיסדו כל המלאכות נקרא ה' אלקים, שם מלא, ואעל פי שבשם אלקים נברא הכל, לא נתיסד בעשיה כל מה שנברא עד ערב שבת, בשעה ההיא נתיסד הכל בעשיה, שכתוב: "וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה", ונתקיים במעשה.

זיו הזוהר

מלכות הנרמזת באות ה' האחרונה של השם הוי"ה ברוך הוא, שעל ידה מתנהג כל עניני עולם העשיה ושהיא בבחינת נוקבא, אז נתחברה מדה הזאת השביעית במדה השישית שנקראת יסוד, והיינו שביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו. ס. כמו שבפרט וכלל אין בכלל אלא מה שבפרט כך אין בארץ אלא מה שיש בשמים וכל מה שיש בארץ

דבר נבראו בששת ימי בראשית, וההתחדשות היא רק בענין הרכבת היסודות, ולפיכך ברא הבורא כל היסודות לכל דבר העתיד להתחדש, כפי מה שראה הבורא כל דבר שצריך להתחדש. נח. שלא נאמר בהם יום הראשון יום השני וכו'. נט. לאחר שנברא הכל בששת ימי המעשה בכח השש הספירות, כיון שבא יום השביעי יום השבת שהוא כנגד ספירת

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד ב'

בריאת רוחות ושדים - גם הם לתקון העולם

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת", אמר רבי שמעון: לעשות - לייסד ולתקן הכל בכל יום ויום, להוציא רוחות ונשמות, ואפילו רוחות ושדים, ואפשר תאמר שאין הם לתקון העולם, לא כן, שהרי הם לתקון העולם נבראו, ולהכות בהם לרשעי העולם, שהם הולכים לנגדם להוכיח להם, ולפיכך לתקון העולם נבראו, בא וראה מה כתוב בשלמה (שמואל ב' ז'): "וְהִכְחַתִּי בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִי אָדָם", מי הם נגעי בני אדם - אלה המזיקין, בא וראה בשעה שנבראו נתקדש יום השבת, ונשאר רוחות בלי גוף, ואלה הם בריות שלא נתיסדו, ומצד בחינת שמאל הם פסולת של זהב^[סא] ועל כן משום שלא נגמרו והם חסרים, שם הקודש אין שורה בהם ולא נדבקו בו, ופחד שלהם מן שם הקודש הוא, ומזדועים ומפחדים ממנו, ובא וראה אלה הבריות הן פגומים מלמעלה ומלמטה, ולפיכך אין נדבקים למעלה ואין נדבקים למטה, ואלה הם שכתוב בהם - "אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת"^[סב] שלא נשלמו למעלה ולמטה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ד עמוד ב'

מי שאינו חי על פי תורה, כעובדי כוכבים ומזלות, אין לו קיום בעולם

"אֵלֶּה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", ראשי תיבות - תה"ו, הרי ביארנו כל מקום שכתוב אלה - פסל את הראשונים, ואלה - הם תולדות של תהו שנרמזו בפסוק שני, והארץ היתה תהו ובהו, אלה הם שאמרו עליהם שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, ועל כן הארץ היתה תוהו ובוהו, ואם תשאל איך ברא הקדוש ברוך הוא עולמות להחריבם, מוטב היה שלא לברוא אותם אלא ודאי כאן יש סוד מה שאמרו שהחריבם, הקדוש ברוך הוא ברא העולם, ובראו עם התורה, כמו שביארו בהפסוק בראשית^[סג] שנאמר בה (משלי ח'): "ה' קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָפוֹ", וזכה הראשית ברא את השמים ואת הארץ, והוא תומכם בתורה, לפי שברית כתוב בו בבראשית ונאמר: בו "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", שהתורה היא ישוב העולם ואתן אומות העולם שהיו עובדי כוכבים ומזלות ולא קבלו את התורה, נשאר חרבים ויבשים^[סד] וזה הוא שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, אלה הם שלא רצו לקבל התורה, אבל לא שהקדוש ברוך הוא משחית מעשיו כמו שיחשבו אנשים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ד ע"א

כשנשלם שמו של אברהם שם הקודש נשלם ואדם וחוה הגיעו למנוחתם

"בְּהִבְרָאם בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם", למדנו בהברא"ם הוא צירוף באברה"ם, שהכל היה תולה עד שנברא שמו של אברהם כיון שנשלם שמו של אברהם^[סה] גם שם הקודש נשלם, זה שכתוב: "בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם".

זיו הזוהר

הוא כדמיון מה שיש למעלה בשמים. סא. זהב מורה על דין מצד גוון האדום שלו, ופסולת של זהב היינו מותרות ותגבורת הדינים. סב. לעשות היינו שחסר להם גמר המלאכה שהיא העשיה להתגשם בגוף. סג. בשביל התורה שנקראת ראשית. סד. בלי חכמה ובלי אנושית ובלי אמונה. סה. כי

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף קכ"ח עמוד א'

עד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחיה במנוחה במקומם

רבי שמעון אמר: "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם", ולמדנו באברהם, תולדות השמים והארץ, זה אדם וחיה, אלה השמים והארץ לא כתוב, אלא תולדות השמים והארץ, ולא תולדות בן אדם, ואדם וחיה נתקיימו בעבור אברהם^[טו] ועד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחיה במקומם במנוחה בעולם ההוא.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ח עמוד א'

כל מה שיש בעולם נברא עבור האדם

"וְכָל שֵׁיט הַשָּׂדֶה טָרַם יְהִיֶּה בְּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרַם יִצְמַח וּגו'", אמר רבי אבא - בא וראה שכל מה שנברא בעולם לא נברא אלא בשביל האדם, וכולם בעבורו מתקיימים, ולא נתגלו בעולם, אלא כולם נתעכבו עד שבא זה שנקרא אדם, זה שכתוב: "וְכָל שֵׁיט הַשָּׂדֶה טָרַם יְהִיֶּה בְּאָרֶץ וּגו'", טרם, עד לא, כתרגומו, לפי שהצורה העליונה לא נתגלה, זה שכתוב: "וְאָדָם אִינִי", כלומר כולם נתעכבו בשביל אותה הצורה, עד שנתגלה.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ו עמוד א'

האדם בכללותו

"וַיִּיצֶר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאֲדָמָה" וייצר - בשתי יודי"ן, בשני יצרים, יצר טוב ויצר רע, אחד נגד מים, ואחד נגד אש, ה' אלקים שם מלא, את האדם, כולל זכר ונקבה, עפר מן האדמה, זו העפר של ארץ הקדושה שמשם נברא, והוא המקום של בית המקדש, ויפח באפיו נשמת חיים, זו הנשמה הקדושה שנמשכה מאותן החיים שלמעלה, ויהי האדם לנפש חיה, שנכלל בנפש קדושה מן חיה עליונה שהוציאה הארץ^[טז] שכתוב: "תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה", זו נפש מן חיה עליונה ההוא.

זוהר חלק ב' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

שלשה מדרגות באדם - נפש רוח ונשמה

"וַיִּפַּח בְּאִפְיוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה", אמר רבי יצחק: בא וראה כאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם, כנס עפרו מארבע רוחות העולם, ועשה את גופו במקום בית המקדש למטה, והמשיך עליו נשמת חיים מן בית המקדש שלמעלה, והנשמה היא כלולה בשלש מדרגות, ועל כן שלשה שמות הם להנשמה, כדמיון סוד העליון^[טז] נפש רוח

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ח עמוד א'

זיו הזוהר

שנצרכה להשתלשל על ידי עולם המלכות, והיינו הרמז של תוצא הארץ. סח. סוד העליון הוא ג' העולמות יצירה בריאה אצילות שהם למעלה מעולם הגשמי שנקרא עולם העשיה, וכן באדם הגוף הגשמי מעולם העשיה ונפש האלהית נגד עולם היצירה והרוח נגד עולם הבריאה והנשמה נגד עולם היצירה.

אברהם הוא הראשון שהיה מודיע ומפרסם בעולם שיש רק בורא אחד ושהוא מנהיג העולם בהשגחה פרטית. סו. כי אברהם ושרה היו מתקנים החטא של אדם וחיה כידוע. סז. חיה עלאה היינו עולם הבינה שנקרא אימא עלאה, הארץ היינו עולם המלכות שנקרא אימא תתאה, ונשמת אדם לא יכלה להופיע בעולם הזה ישר ממקור עילאה אלא

נשמה, נפש הרי ביארנו שהיא למטה מכולם, רוח הוא הקיום השולט על הנפש, והוא מדרגה עליונה על הנפש לקיים עליה בכל כראוי, נשמה היא קיום העליון על הכל ושולטת על הכל, היא מדרגה קדושה עליונה על כולם, ואלה שלש מדרגות נכללות בהאנשים, לאלה הזוכים לעבודת רבונם, שהרי בתחלה יש בו רק נפש, והיא תיקון קדוש להתקן בה האדם, כיון שבא האדם להטהר במדרגה הזאת, נתתקן להתעטר ברוח, שהוא מדרגה הקדושה השורה על הנפש, להתעטר בו אדם ההוא שזוכה לזה, כיון שנתעטר בהם בנפש ורוח, ונכנס ונתתקן בעבודת רבונם כראוי, אז שורה עליו גם נשמה, מדרגה עליונה הקדושה השולטת על הכל, בשביל להתעטר במדרגה עליונה הקדושה, ואז הוא שלימות של הכל, שלם בכל צדדים לזכות בעולם הבא, והוא אוהבו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (משלי ח'): **לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יְשׁוּ**, מי הם הנקראים אוהבי, אלה הם שנשמה קדושה יש בהם.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ט

ויביאה אל האדם - בתיקון שלה ככלה בחופתה

רבי שמעון אמר: בא וראה ממקור תהום רבה העליון נמצאת נקבה אחת, שהיא רוח מכל הרוחות, והרי ביארנו כי לילית שמה, והיא היתה נמצאת בתחלה אצל אדם הראשון, ובשעה שנברא אדם ונגמר גופו, נזדמנו על גוף ההוא אלף רוחות מצד בחינת שמאל^ט זה בקש לכנוס בו וזה בקש לכנוס בו, ולא היו יכולים, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, ואדם היה שוכב גוף בלי רוח, ומראה שלו ירוק היה, וכל אותן הרוחות היו סובבים עליו, בשעה ההיא ירד ענן אחד ודחה לכל אותן הרוחות, הוציא רוח ההוא של נפש חיה העליונה לנפוח בו באדם, שיהיה כלול משני צדדים כראוי^ע זה שכתוב: **וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה**, לנפש חיה - ממש^{עא}, וכאשר עמד אדם היתה נקבתו דבוקה בצדו, ואותה נשמה הקדושה שבו היתה בכח לשמש לצד זה ולצד זה, והיתה די לזה ולזה, לפי שכך היתה נכללת^{עב} אחר כך נסר הקדוש ברוך הוא לאדם ותיקן לו נקבתו, זה שכתוב: **וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלֶע וְגו'** ויביאה אל האדם בתיקון שלה ככלה לחופה, כשראתה לילית כך ברחה, והיא בכרכי הים, ועד עתה מוכנת להרע לבני העולם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ק"נ עמוד א'

גן עדן שלמטה מדור לרוחות הקדושים

"וַיִּטֵּעַ ה' אֱלֹקִים גֶּן בְּעֵדֵן מִקְדֶּם", אמר רבי יצחק: גן עדן - הוא בארץ נטוע עם אותן הנטיעות שנטע שם הקדוש ברוך הוא, הוא נטע אותו בשם שלם כדמיון העליון למעלה^{עג} וכל הצורות העליונות מרוקמות ומצוירות בזה הגן עדן שלמטה, ושם אותן הכרובים אין הם מפותחים בפתחי אנשים, מזהב או מדבר אחר, אלא שכל האורות שלמעלה מפותחים ומצוירים בצויר מרוקם, מעשי ידי אומנות השם השלם של הקדוש

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ק"נ עמוד א'

סט. כחות הטומאה נקראים בשם שמאל כיון ששורשם הוא במדת הדין. **ע.** שני צדדים היינו זכר ונקבה. **עא.** פירוש כדמיון נפש חיה שבשמים זכר ונקבה. **עב.** פירוש שגם הנשמה שלו היתה נכללת מן ב' בחינות של זכר ונקבה. **עג.** פירוש כדמיון הגן עדן

ברוך הוא, וכלם מחוקקים שם, וגם כל הדמותים והצורות שבעולם הזה כולם מצוירים שם, ומפותחים ונחקקים שם, הכל כדמיון הנמצאים בעולם הזה, ומקום זה הוא מדור לרוחות הקדושים, בין אלה שבאו לעולם הזה, בין אלה שלא באו לעולם הזה, ואלה שעתידים לבוא לעולם הזה, כל אלה הרוחות מתלבשים בלבושים וגופות ופרצופים כדמיון עולם הזה, ומסתכלים שם בזיו כבוד רבונם, עד שבאים לעולם הזה, ובשעה שיוצאים משם לבוא לעולם הזה, מתפשטים אלה הרוחות מגוף ההוא ומן הלבוש אשר שם, ומתלבשים בגוף ובלבוש שבעולם הזה, ועושים מדורם בעולם הזה בלבוש וגוף הזה שהוא מטפה סרוחה, וכאשר בא זמנו ללכת ולצאת מעולם הזה, אינו יוצא עד שמלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, ואחר כך כשזוכה הולך הרוח ומתלבש בגוף אחר ההוא אשר בגן עדן, שהפשיטו כאשר בא לעולם הזה, ואין שמחה להרוח מלבד בגוף ההוא הנמצא שם, ובה יושב והולך ומסתכל להבין בסודות עליונים, מה שלא יכל להבין ולהסתכל בעולם הזה בגוף הזה, וכאשר מתלבשת הנשמה באותו הלבוש של העולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה שעשועים יש לה שם.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ח

וצדיק יסוד עולם

וְנִהְיֶה מַעַדְן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו', אמר רבי אלעזר: כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, תמכו על עמוד אחד, וצדיק שמו, וצדיק זה הוא קיום העולם, וזה הוא המשקה והזן לכל^[עז] שכתוב: **וְנִהְיֶה יוֹצֵא מַעַדְן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן**^[עז] **וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים**, מהו יפרד - אלא שאותו המזון והמשקה של הנהר ההוא נוטל הכל הגן, ואחר כך מתפזרת משקה ההוא לארבע צדדי העולם, וחרבה הם המצפים לשתות ולהזין משם, כמו שכתוב: **"עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאֹתָהּ נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֹכְלָם בְּעֵתוֹ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ז עמוד ב'

תפקיד האדם בעולם - לעבדה ולשמרה

וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, אמר רבי שמעון: ויקח - מאין לקח אותו, אלא שלקחו מארבעה יסודות, שנאמר בהם: **"וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים"** הפריש אותו מהם ויניחיהו בגן עדן, כדמיון זה עושה הקדוש ברוך הוא לכל אדם שנברא מן ד' יסודות, בזמן שחוזר בתשובה ועוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא לוקח אותו משם, ועליהם נאמר: **"וּמִשָּׁם יִפְרֹד"**, יפריש נפשו מתאוה שלהם וישם אותו בגן שלו שהיא השכינה הקדושה, לעבדה - במצוות עשה, ולשמרה - במצוות לא תעשה,

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף כ"ז עמוד ב'

ספירה זו שנקראת צדיק עומד העולם כי על ידו באה השפע מעולם העליון לעולם התחתון, והיינו שהוא משקה זון את לכל. עה. עדן רמז על ספירת יסוד צדיק שנשפע על ידו השפע והנו רמז לספירת מלכות המקבלת השפע להשפיע בפרטיות להנבראים הנמצאים בעולם הזה.

עד. הספירה המשמשת להעביר השפע מעולם של בחינת זכר אל העולם של בחינת נקבה נקראת בשם יסוד וצדיק, וזהו יסוד צדיק בשבעה נעלם, שהוא נעשה ונעלם במדה השביעית ספירת מלכות בחינת נקבה כאשר מעביר אליה השפע, והיינו גם כן אות ברית הוא לעולם, ועל

אם זוכה לשמרה, נעשה הוא ראש על הד' יסודות, ונעשה נהר ששותים על ידו ולא על ידי אחר וניכר בו שהוא האדון והשליט עליהם, ואם עובר על התורה, הרי הוא שותה ממרירות עץ הרע שהוא יצר הרע, וכל האברים שהם מן ד' יסודות נאמר בהם: **"וַיִּמְרָרוּ אֶת חַיֵּיהֶם וּגְוִי"**.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קס"ה

מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו

רבי אלעזר אמר: הרי למדנו לעבדה ולשמרה, אלה הקרבנות, והכל אחד, אבל זה סוד של מצות התורה, לעבדה - אלה רמ"ח אברים העליונים, ולשמרה - אלה שס"ה אברים התחתונים, אלה העליונים של זכור, ואלה התחתונים שמור, והכל אחד [עו] אשרי לזה הזוכה להשלים, מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו בעולם הזה ובעולם הבא, כל מי שעמלו בתורה, הוא עמל בחיים, חיים בעולם הזה, וחיים בעולם הבא, ניצל מכל עונשים רעים, שאין יכולין לשלוט עליו, אם על ידי עמלו בתורה כך, כל שכן מי שזוכה לשמור ולעשות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ח עמוד א'

התקין הקדוש ברוך הוא את ההיכלות עבור נשמות הצדיקים

אמר רבי שמעון: בא וראה בשעה שהכניס הקדוש ברוך הוא לאדם בגן עדן, היה רואה והסתכל משם כל סודות העליונים וכל החכמות, בשביל להבין ולהסתכל בכבוד רבונו, שבעה היכלות מדורים הם למעלה [עו] שהם סוד האמונה העליונה, ושבעה היכלות הם בגן עדן שלמטה כדמיון שלמעלה, ובהם היה מדורו של אדם, ולאחר שנגרש מגן עדן, התקין אותם הקדוש ברוך הוא עבור נשמות הצדיקים, להשתעשע בהם כראוי מן הזיו של כבוד העליון.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

על מה נצטוה האדם?

"וַיִּצְוֵהוּ אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל וּגְוִי", הרי למדנו אין צו אלא עבודה זרה [עו], ה' - זו ברכת ה', אלהים - אלו הדיינים, על האדם - זו שפיכת דמים, לאמר - זו גילוי עריות, מכל עץ הגן - ולא גזל, אכל תאכל - ולא אבר מן החי.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד ב'

הקדוש ברוך הוא עשה לאדם עזר כנגדו

"וַיִּאמֶר ה' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ וּגְוִי", אמר רבי אחא: וכי לבדו היה, והרי כתוב: **"זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאִים"**, ולמדנו אדם בשני פרצופים נברא, וכאן אמר לא טוב היות

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד ב'

עו. לרמ"ח מצוות עשה קורא בשם אברים העליונים, ולשס"ה מצוות לא תעשה קורא בשם אברים התחתונים כמובן שמצוות עשה חשובה יותר ממצוות לא תעשה, והכל אחד, כי משניהם נהנה האדם. עז. כונתו על הז' ספירות חג"ת נהי"מ [חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות] שהן סוד האמונה. עת. אלה הז' מצוות

האדם לבדו, אלא שלא השתמש בנקבתו ולא היתה לו עזר לנגדו, לפי שהיתה בצדו, והיו כאחד מאחור, ואז היה האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו, מהו כנגדו, כנגד פניו, להתחבר זה בזה פנים בפנים, מה עשה הקדוש ברוך הוא, נסר לה ונטל הנקבה ממנו, זה שכתוב: "וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו", מהו אחת, זו הנקבה שלו, כמו שכתוב: "אֶחָת הִיא יוֹנְתֵי תַמְתִּי", ויביאה אל האדם, התקין לה ככלה והביא אותה להיות כנגד פניו, להאיר פנים בפנים, ובזמן שהיתה הנקבה מחוברת בצדו, היה האדם לבדו, אחר כך עלו על המטה שנים ועמדו שבעה ביחד^[ט] בא וראה בשעה שנתתקנה חוה אצל אדם ברכם הקדוש ברוך הוא, זה שכתוב: "וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹקִים", כחזן שמברך לכלה שבע ברכות, מכאן למדנו, חתן וכלה כיון שנתברכו בשבע ברכות נדבקים הם ביחד כדמיון שלמעלה^[פ].

סֵפֶר זוהר השֶׁבֶת – לְאִבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים
 עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוּקָד מִפֶּסֶק וּמְחוּלָק לְקִטְעִים
 מְסֻדָּר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זִיו הַזּוהַר

הזיוג של הג' ספירות תפארת יסוד מלכות נותנין שאר ז' הספירות ברכותיהן היינו שפע אורות שלהן.

שנצטוו עליהן בני נח. עט. אדם וחוה קין עם תאומה והבל עם ב' תאומות. פ. כי כן הוא בזיוג של העשר ספירות שאין בהם התפרדות ואל עיקר

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המוזות הפסולות! **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל! **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה! **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות! **בשנת תשכ"ט**, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה! **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת! **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור! **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב! **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.29% מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיללים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה בעיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל זוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף זוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי" ו גדולי הצדיקים, שבזכות זוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעה"מז"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור זוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות זוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני זוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני זוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחוברות על זוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל זוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של זוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול זוהר" לשמיעה של זוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל זוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ג עמוד א'

הקדוש ברוך הוא לקח את חוה והתקין אותה בתיקון

אמר רבי שמעון: כך הוא בודאי שהאדם לבדו היה, שלא היה לו עזרה מנקבתו, לפי שהיתה דבוקה בצדו, ולפיכך כתוב: "אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזְרָא", ולא כתוב אברא לו עזר ככתוב: "זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאִים", אבל אעשה כתוב, ומהו אעשה, אתקן משמע, שהקדוש ברוך הוא לקח אותה מצדו והתקין אותה והביא אותה לפניו, ואז השתמש אדם עם אשתו והיתה לו לעזר.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח - דף נ"ה עמוד א'

אביה ואמה של הכלה צריכים להכניסה ברשות החתן

"וַיְבִינָהּ ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'", אמר רבי חייא: מה עשה הקדוש ברוך הוא, התקין לנקבה ההיא ויסד יפיה על הכל והביאה לאדם, זה שכתוב: "וַיְבִינָהּ ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֶּלַע וְגו' וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ט עמוד א'

חובת הפיוס קודם היחוד

רבי שמעון אמר: ויביאה אל האדם, מכאן למדנו שצריכים אביה ואמה של הכלה להכניסה ברשות החתן, כמו שכתוב (דברים כ"ב): "אֶת בְּתוּלַת יְדָיֶיךָ לְאִשׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה", מכאן ואילך בעלה יבוא אצלה, שהרי הבית רשותה הוא, שכתוב ויבא אליה, ויבא גם אל רחל, בתחלה היה ויביאה אל האדם, עד כאן מוטל על אב ואם לעשות, ואחר כך הוא יבא אצלה, וכל הבית ברשותה הוא, ויקח הבעל רשות ממנה, רמז על זה נמצא בכתוב (בראשית כ"ג): "וַיִּפְגַּע בְּמִקְוֵה וַיִּלֶן שָׁם", שנטל רשות בתחלה^[פא] מכאן למדנו מי שמתחבר עם אשתו צריך לפייס ולבקש אותה ולהמתיק לה בדברי אהבה, ואם לאו אל ילין אצלה, כדי שיהיה רצון של שניהם ביחד בלי שום אונס, וילן שם כי בא השמש, להראות שאסור לו לאדם לשמש מטתו ביום, ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, כאן למדנו שאפילו אם יש למלך מטה של זהב ומלבושי כבוד לשכב בהם, והמטרונה התקינה לו מטה עשויה מן אבנים, יעזב את שלו וישכב במה שהיא תתקין לו, שכתוב וישכב במקום ההוא, בא וראה מה כתוב כאן ויאמר האדם זאת הפעם וגו', הרי זה נעיונות דברים להמשיך עמה אהבה, ולהמשיך אותה אל רצונו שיתעורר בה אהבה, ראה כמה נעימים דברים האלה, כמה דברי אהבה הם, עצם

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ט עמוד א' **זיו הזוהר**

מעצמי ובשר מבשרי, כדי להראות לה שהם אחד, ולא נמצא פירוד ביניהם בכל, עתה התחיל לשבח אותה, לזאת יקרא אשה, זאת היא שאין נמצא כמותה, זאת היא תפארת הבית, כל הנשים אצלה כמו קוף בפני אנשים, אבל לזאת יקרא אשה, זו שלימות של הכל, לזאת ולא לאחרת, כל זה הוא דברי אהבה, כמו שכתוב (משלי ל"א): **"רְבוּת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל כָּלֵנָה"**, **"עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד"**. כל זה להמשיך אותה באהבה ואחר כך להתחבר עמה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד א'

למה החטא גרם?

"וְהִנַּחֲשׁ עָרוֹם מְכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה", רבי יצחק אמר - זה יצר הרע, רבי יהודה אמר - נחש ממש, באו לפני רבי שמעון, אמר להם ודאי הכל אחד, וסמאמר לו היה ונתראה על נחש, וצלם של נחש זה הוא השטן, והכל אחד, למדנו שבשעה שהוא ירד סמאמר לו מן השמים רוכב על נחש זה, וצלמו ראו כל הבריות וברחו ממנו, ויבאו אל האשה בפתי דברים וגרמו מיתה לעולם, ודאי בחכמה הביא סמאמר לו קללות על העולם, והשחית עץ הראשון שברא הקדוש ברוך הוא בעולם^[פג] ודבר זה היה תולה על סמ"ך מ"ם אמר לו עד שבא עץ אחר הקדוש שהוא יעקב, ולקח ממנו הברכות שלא יתברך סמ"ך מ"ם אמר לו למעלה ועשו למטה, שהרי יעקב דמיון של אדם הראשון היה, ויפיו של יעקב יפיו של אדם הראשון היה, כתוב והנחש היה ערום, זה יצר הרע, זה מלאך המות, ולפי שהנחש הוא מלאך המות גרם מיתה לכל העולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ב עמוד א'

מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים

ועד שהגיעו ישראל להר סיני - לא פסק זוהם שלו מן העולם, והרי אמרו כיון שחטאו אדם וחווה והתדבקו בהעץ ששורה בו מיתה למטה, מה כתוב וישמעו את קול ה' מתהלך בגן וגו', מהלך אין כתוב כאן, אלא מ"ת הל"ך^[פג] בא וראה קודם חטא אדם היה עולה והשיג בחכמת אור העליון, ולא היה נפרש מעץ החיים, כיון שחשק הרבה לדעת ולרדת למטה^[פד] נמשך אחריהם עד שנפרש מעץ החיים, והבין את הרע ועזב את הטוב, ועל זה כתוב (תהלים ה'): **"כִּי לֹא אֵל חֲפָץ רָשָׁע אֲתָהּ לֹא יִגְרַף רָע"**, מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים, וטרם שחטאו היו שומעים הקול מלמעלה, והיו יודעים חכמה העליונה, ועמדו בקיום זוהר העליון ולא פחדו, כיון שחטאו אפירוש הקול שלמטה לא היו יכולים לעמוד בו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ב עמוד א'

פג. זה אדם הראשון כי האדם נמשל לעץ. **פד.** פירוש, להבין ולהשכיל בחכמות החיצוניות **פג.** רמז על הגזרה שהמיתה הולכת אליהם. והכשפים שהם לעומת הקדושה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד ב'

הנחש בכל דבריו אמר שקר

"וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה אַף וּגוֹ", רבי יוסי אמר: באף פתח ואף הניח בעולם, אמר לה להאשה בעץ זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם בודאי^[פ"ה] אכלו ממנו והייתם כאלקים יודעי טוב ורע, שהרי הוא כך נעשה אלקים, שמו עץ הדעת טוב ורע, אמר רבי יהודה לא אמר כך, שאילו אמר בעץ זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, אמת הדבר, כי הוא כגרזן ביד החוצב ב^[פ"ו] אבל לא אמר אלא כי מעץ זה אכל הקדוש ברוך הוא ואז ברא את העולם^[פ"ז] וכל אומן שונא לחברו, אכלו ממנו ואתם תהיו בוראי עולמות, ועל כן כי יודע אלקים כי ביום אכלכם ממנו וגו', ומשום שהוא יודע זאת פקד לכם עליו שלא תאכלו ממנו. אמר רבי יצחק בכל דבריו אמר שקר, גם בתחלת דיבורו שקר אמר, שכתוב: **"אַף כִּי אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֵּל עֵץ הַגָּן אֲכַל תֹּאכְלוּ"**, וכל העצים התיר לו. רבי יהודה אמר מה עשה רשע ההוא, אמר הרי נגעתי לעץ הזה ולא המית אותי, אף את קרבי ונגעי בידך ולא תמותי, ודבר זה הוסיף לה מעצמו^[פ"ח] מיד ותרא האשה כי טוב וגו', במה ראתה, אמר רבי יצחק עץ ההוא היה מעלה ריח טוב, כמו שכתוב (בראשית כ"ז): **"כִּרְיִחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'",** ובשביל ריח טוב ההוא שהיה מעלה חמדה אותו לאכול ממנו.

זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רכ"א

בעת שאכל האדם מן עץ הדעת נתהפך לכמה גוונים

"וַתֵּרָא כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וּגוֹ", אמר רבי שמעון בא וראה איך שהאנשים אין מבינים ואין יודעים ואין משגיחים^[פ"ט] בשעה שברא הקדוש ברוך הוא לאדם והיה מכבדו בכבוד עליון, בקש ממנו להתדבק בו, כדי שיהיה נמצא יחיד, בלב אחד, ובמקום הדביקות שלו אחד שלא נשתנה ולא מתהפך לעולם בקשר אחד ההוא שהכל נתקשר בו, זה שכתוב: **"וַעֲצֵי הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן"**^[צ] אחר כך סרו מן דרך האמונה, ועזבו עץ האחד שהוא העליון מכל העצים, ובאו להתדבק במקום שיש בו השתנות ומתהפך מן גוון לגוון^[צא] מטוב לרע

זיו הזוהר

שהנחש בכח דברי הפיתוי שלו הכניס בלבה שתחשוב באמת שהצווי מן הבורא היה גם על איסור הנגיעה. **פ.ט.** שהרבה אנשים מחוסרי מדע סוברים שהענין כפשוטו שבשביל אכילת התפוח כעס הבורא וגזר מיתה על כל העולם, לכן יגלה כאן רשב"י את הסוד הכמוס מה היה עיקר החטא, הגם דקיימא לן שאין מקרא יוצא מידי פשוטו, וכאשר אינני מבין בכח באופן שהכל יבינו לכן אשים מחסום בענין זה לפי עטי, והנני סומך על כל מבין בחכמת הקבלה שכל אחד יבין בהדרגה לפי הדעת שבמוחו. **צ.** תפארת, שהיא דרך ישרה. **צא.** מלכות, היא דרך של חשבונות רבים, וסוף כל סוף

פ.ה. פירוש, על ידי כחות שאינם נחשבים לעצמיות אלהות, אכלו ממנו פירוש השכילו ממנו. **פ.ו.** כי אין שום כח בעולם שלא יהיה נשתלשל מעצמיות האלהות, והבורא משתמש עם כל הכחות כרצונו כחוצב עם הגרזן שגם הגרזן נעשה על ידי החוצב. **פ.ז.** פירוש, מעץ זה אכל היינו כמו שהאדם אוכל דבר מאכל שאינו עצמיות האדם והוא מקבל כח מן המאכל שיוכל לעבוד ולעשות כל מלאכה, וכדמיון זה אמר הנחש על הבורא. **פ.ח.** פירוש, או שהכונה היא שהאדם הוסיף לאשתו איסור הנגיעה כדי להרחיקה מן העץ, על דרך שאיתא דאומרים לנזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב, או שהכונה

ומרע לטוב, וירדו מלמעלה למטה, והתדבקו למטה במקום שיש הרבה שינויים, ועזבו עץ ואחד שהוא העליון מכל העצים, זה שכתוב (קהלת ז'): **"אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים"**, ודאי שאז נהפך לבם כמו צד שהוא ממש פעמים לטוב פעמים לרע, פעמים לרחמים פעמים לדין, בזה הענין שהתדבקו ודאי בקשו חשבונוֹת רבים והתדבקו בהם, אמר לו הקדוש ברוך הוא, אדם עזבת החיים ונדבקת במוֹת, חיים, שכתוב ועץ החיים בתוך הגן, נקרא חיים, כי מי שמתחבר בו אינו טועם מיתה לעולם, ונדבקת בעץ אחר, הרי בודאי מות הוא לנגדך, זה שכתוב (משלי ה'): **"רַגְלֶיךָ יִרְדּוּת מוֹת"**, וכתוב (קהלת ז'): **"וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַחֲמֵי מוֹת אֶת הָאִשָּׁה"**, ודאי במקום מיתה נדבק ועזב מקום החיים, לפיכך נגזר עליו ועל כל העולם מיתה, אם הוא חטא כל העולם מה חטאו, אפשר תאמר שכל העולם אכלו מעץ זה שכך נזדמן לכל, אין כן, אלא בשעה שאדם עמד על רגליו, ראו אותו כל הבריות ופחדו ממנו, והיו מהלכים אחריו כעבדים אחר המלך, והוא אמר להם אני ואתם (תהלים צ"ג): **"בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה וְגוֹ"**, והלכו כלם אחריו. כיון שראו שאדם השתחוה למקום זה והתדבק בו, כלם נמשכו אחריו וגרם מיתה לכל העולם, ואז נשתנה אדם לכמה גוונים, לפעמים דין לפעמים רחמים, לפעמים מיתה לפעמים חיים, ולא עמד תמיד בקיום של אחד מהם, לפי שבמקום שהוא גרם לו כך, ועל כן נקרא חרב המתהפכת, שמתהפכת מצד זה לצד זה, מוטוב לרע, מרחמים לדין, משלום למלחמה, מתהפכת היא בכל, לטוב ולרע, שכתוב ועץ הדעת טוב ורע, ומלך העליון היה מרחם על מעשיו, והזיירו ואמר לו ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגו', והוא לא קבל ממנו ונמשך אחר אשתו ונתגרש משם לעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

על ידי האכילה גרמו מיתה לעולם

"וַתִּקַּח וְתֹאכַל", הרי למדנו שסחטה ענבים ונתנה לו, וגרמו מיתה לכל העולם, שהרי עץ הזה שורה בו מיתה[בג] והוא העץ השולט בלילה, וכאשר הוא שולט, כל בני העולם טועמים טעם מיתה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

נפקחו עיניהם להבין ענינים רעים שבעולם

"וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם", רבי חייא אמר: שהרי נפקחו להבין ענינים רעים שבעולם, מה שלא הבינו עד עתה, כיון שהבינו ונפקחו להבין הרע, אז ידעו כי ערומים

הם, שאבדו זיו העליון שהיה חופה עליהם, ונסתלק מהם, ונשארו ערומים ממנו, רבי יוסי אמר שאז הבינו כל מיני כשפים שבעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

צריך להאמין שכך היה רצון הבורא כדאיתא במדרש רבה שמביא הפסוק נורא עלילה על בני אדם, בענין זה. **צב**. גם על פי פשוט מובן שכל מין פרי עץ הגדל בארץ יש לו כח אחד בשמים

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ג עמוד א'

בשעת החטא נלקח מאדם הראשון כל ההשגות

רבי יהודה אמר: **"וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם"**, בא וראה כיון שחטא אדם, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו אותן מיני אותיות אורות הקדושים שהכתירו הקדוש ברוך הוא בהן, ואז פחדו והבינו שהרי נפשטו מהן, זה שכתוב **"וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם"**. בתחלה היו מלובשים באותן כתרי כבוד כמו בכלי זיין, חפשי מהכל, כיון שחטאו נפשטו מהם, ואז הבינו שהרי המיתה קוראת להם, והבינו שנפשטו מן החירות של הכל, וגרמו מיתה להם ולכל העולם, בשעה ההיא נגרעה זקיפת וקומת האדם מאה אמה, ואז נעשה התפרדות^[צג] ועמד אדם בדין ונתקללה הארץ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

עד מתן תורה לא נתקן זוהמת הנחש

רבי יהודה אמר: אז שלשה נכנסו לדין ונידונו, ועולם התחתון נתקלל, ולא נתקיים בקיומו בשביל זוהם הנחש, עד שעמדו ישראל אצל הר סיני.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ט עמוד א'

רמז שבית המקדש עתיד להחרב

"וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה", כאן רמז לו שעתיד בית המקדש להחרב ולבכות עליו איכה, זה שכתוב: **"אֵיכָה יִשָּׁבֵה בְּדָד"**, א"י כ"ה^[צד].

זוהר חלק א' פרשת וישלח - דף קע"א עמוד א'

כשאין ישראל תומכים בתורה נותנים תמיכות לנחש

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גַּחֲזֶךְ תֵּלֶךְ וְעַפְרָו תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ", אמר רבי שמעון מהו על גחונך תלך, שנשברו תמיכות שלו ונקצצו רגליו, ואין לו על מה לסמוך, וכאשר ישראל אין רוצים לתמוך את התורה, נותנים להנחש תמיכות ושוקים להתקיים ולהתגבר בהם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קל"ז עמוד א'

חווה וחיה בענין אחד עולות

"וַיִּקְרָא שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא הָיְתָה אִם כָּל חַי", חווה וחיה בענין אחד עולות, ועל שנסתלקה יו"ד ונכנסה במקומה וא"ו זה הוא כראוי, שהרי וא"ו תרמוז על חיים בודאי, ועל כן חווה מן חיה, יו"ד לוקחת חיים מן וא"ו^[צה].

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קל"ז עמוד א'

זיו הזוהר

וטעם הדבר הוא הפסק היחוד הקדוש. **צה**. וא"ו מרמזת על מדת התפארת שנקרא עץ חיים והוא משפיע חיים ביו"ד היינו מדה עשירית שהיא מלכות, והרי לך סימן טוב כאן מספר צ"ה, שלעתיד עם יהי"ה יעלה יפ"ה, והבן זה.

ממעל. **צג**. פירוש, בין עולמות העליונים או הספירות הקדושות שהיחוד של קודשא בריך הוא ושכינתיה יהיה רק לפעמים ולפרקים ולא בתמידיות. **צד**. פירוש, א"י כ"ה הנעשה מן תיבת איכה לרמז שמדת מלכות שנקראת כה נחסרה,

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

המלבושים של האדם קודם החטא ולאחריו

"וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר", אמר רבי יהודה הלבישם הקדוש ברוך הוא במלבושים שהעור נהנה מהם זה שכתוב כתנות עור, בתחלה היו כתנות אור, שהיו משתמשים בהם עם המלאכים שלמעלה, לפי שמלאכים העליונים היו באים ליהנות מאור ההוא זה שכתוב (תהלים ח'): "וּתְחַסְּרֵהוּ מֵעֵט מַאֲלֵהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ", ועתה שחטאו כתנות עור, שהעור נהנה מהם ולא הנפש.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ר"ח

כאשר חטא אדם הראשון הוסרו ממנו כל המלבושים

רבי יצחק אמר: כאשר חטא אדם הוסר ממנו מלבוש הכבוד ההוא שנתלבש בו בתחלה, כאשר הכניסו בגן עדן, ועתה הלבישו בלבוש אחר, מלבוש הראשון שנתלבש בו אדם בגן עדן הוא היה מאותן המרכבות שנקראות אחוריים, והם לבושים שנקראים לבוש צפרניים, וכאשר היה בגן עדן כל אותן המרכבות וכל אותן מחנות הקדושים כלם סבבו לאדם, ונשמר מהכל, ולא היה יכול דבר רע לקרב אליו, כיון שחטא והוסרו ממנו אותן המלבושים נתיירא מדברים רעים ורוחות רעים, ונסתלקו ממנו אותן מחנות הקדושים, ולא נשארו בו אלא אותן הצפרניים בראשי האצבעות, שסובב להצפרניים סביב הזוהם צד הטומאה, ולפיכך אל יגדל אדם אותן הצפרניים של הזוהם, שהרי כמו שהם גדלים כך מתרבה הפסולת, וידאג בכל יום, וצריך לחתכם ואל ישליכם, שלא יגרם בזיון למקום ההוא, ויוכל להנזק, [אלא ישרפם] והכל כדמיון שלמעלה, שהרי לכל אחוריים סובב צד הטומאה, ולא נצרך במקום ישוב העולם, ואחר כך עשה לאדם מלבושים אחרים מעלי העצים של גן עדן התחתון, שהרי בתחלה היו אותן המלבושים מאותן האחוריים של גן עדן העליון, ועתה של גן עדן התחתון, ואותן המלבושים היו מעלים ריח בושם של הגן עדן, שהנפש מתישבת בהם, והיה שומח בהם.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח - דף נ"ה

לאחר החטא נסתמו מעיני החכמה של האדם

"וַיִּשְׁלַחַהוּ ה' אֱלֹהִים מִגֵּן עֵדֶן", אמר רבי חייא כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, הסתכל באדם להיות שולט על הכל, והיה דומה לעליונים ותחתונים, הורידו לארץ בדמות של כבוד, כשראו אותו הבריות, התאספו אצלו והשתחוו לפניו, ואימה ופחד נפל עליהם מיראתו, זה שכתוב: "וּמִזְרָאֲכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְגו'", הכניסו לגנו שנטע שישמרנו, להיות לו שמחה על שמחה ולהשתעשע בו, עשה לו בימה יפה מחופה באבנים יקרות, ומלאכים עליונים שמחו לפניו, והבין חכמה עליונה יותר ממלאכים עליונים, והסתכל בכל, והבין והכיר את רבונו יותר מכל שאר בני העולם, אחר כך צוה לו

על עץ אחד, ולא עמד במצות רבונו, אחר שחטא נסתמו ממנו מעיני החכמה, מה כתוב וישלחוהו אל אלקים מגן עדן לעבד את האדמה[צ1].

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ג עמוד ב'

כפי הדרך שהולך בה האדם כן מושך עליו כח ממונה מלמעלה

"וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֶּן מִקֶּדֶם לְגֵן עֵדֶן וּגְוִי", אמר רבי אלעזר: וישכן - השכין אותם במקום הזה שהאדם גרם לסתום דרכים ושבילין, ולהשרות דינים על העולם, והמשיך קללות מיום ההוא והלאה, ואת להט החרב המתהפכת, כל אותן המתפשטים בתוקף הדינים על העולם, שמתהפכים להרבה גוונים כדי להפרע מן העולם, לפעמים לגברים לפעמים לנשים, לפעמים אש לווהט, ולפעמים לרוחות שאין מי שיכיר בהם, וכל זה לשמור את דרך עץ החיים, שלא יוסיפו לחטא כבתחלה, להט החרב, אלו הלוהטים אש ובדיל על ראשי הרשעים והחוטאים, ומתהפכים בגוונים לכמה מינים לפי דרכם של האנשים[צ2] ועל כן נקראים להט, כמו שכתוב (מלאכי ג'): "וְלֵהֲטָ אִתְּם הַיּוֹם הַבֶּּאֱוִי", החרב - זה חרב לה', כמו שכתוב (ישעיה ל"ד): "חֶרֶב לֵה' מְלֶאֱכָה דָם וּגְוִי", אמר רבי יהודה להט החרב, כל אותן שרי הדין שלמטה שמתהפכים מצורה לצורה, כלם ממונים על העולם להרע ולקטרג על רשעי העולם, העוברים על מצוות רבונו, בא וראה כיון שחטא אדם המשיך עליו כמה משחיתים רעים וכמה שרי משפט ופחד מכלם, ולא היה יכול להתגבר עליהם, המשיך עליו כח הטומאה וטימא עצמו ולכל בני העולם, ועל כן נשמע כי במה שהולך האדם, ולפי הדרך ההוא שמתדבק בו, כך מושך עליו כח ממונה שהולך לנגדו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד א'

קין בא מצד הטומאה והבל מצד הקדושה

"וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וּגְוִי", אמר רבי אבא: בא וראה בזמן שאדם הולך בדרך האמת, וממשיך עליו רוח קדושה העליונה ומתדבק בו, הבן שיוליד ויצא ממנו לעולם, הוא מושך עליו קדושה עליונה, ויהיה קדוש בקדושת רבונו, כמו שכתוב (ויקרא כ'): "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים", וכאשר הוא הולך בצד שמאל, וממשיך עליו רוח הטומאה ומתדבק בו, הבן שיצא ממנו לעולם הוא ממשיך עליו רוח טומאה, ויטמא בהטומאה של צד ההוא, אדם התדבק ברוח טומאה ההוא, ואשתו נדבקה בו בראשונה, ולקחה וקבלה זוהם ההוא ממנו[צ3] הבן שהוליד, בן זה בנו של רוח הטומאה הוא, ועל כן שני בנים היו, אחד מן רוח הטומאה ההוא, ואחד שנולד כאשר אדם היה חוזר בתשובה, ולכן זה מצד הטומאה, וזה מצד הטהרה, רבי אלעזר אמר בשעה שהטיל הנחש זוהם ההוא בחוה, קבלה אותו, וכאשר שמש אדם עמה הולידה שני בנים, אחד מצד הטומאה ההוא, ואחד מצד האדם, והיה הבל בדמות צורה שלמעלה, וקין בדמות צורה שלמטה[צ4] ולפיכך נפרשו דרכיהם זה מן זה, ודאי שקין היה הבן של רוח הטומאה, שהוא נחש הרע, והבל היה הבן

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד א'

צ1. בחיים פשוטים ונמוכים כמו איכר העובד את האדמה. צ2. פירוש, להענישם כפי דרכם מדה לומר פירוש צורה של מטה היינו עם זנב כמו קוף, צ3. פירוש, שנתעברה ממנו. צ4. פירוש, שנתעברה ממנו. צ5. פירוש, שנתעברה ממנו.

של אדם, ולפי שקין בא מצד מלאך המות, הרג את אחיו, שהרי הוא בצד שלו, וממנו כל מדורים רעים ומזיקים ושדים ורוחות באים לעולם, רבי יוסי אמר קין, הוא קן של מדורים רעים שבאו מצד הטומאה לעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

כל דורות הצדיקים מתייחסים לשת

רבי יהודה אמר: שנים באו על חוה ונתעברה מהם והולידה שנים, בן הראשון היה הבן של זוהם הנחש, זה יצא למינו וזה יצא למינו, והרוחות שלהם היו נפרשים זה לצד זה, וזה לצד זה, זה היה דומה לצד שלו וזה היה דומה לצד שלו, מצד קין כל מדורים של צד משחיתים רעים ורוחות ושדים וכשפים באים לעולם, ומצד הבל בא צד הרחמים יותר, ולא בשלימות, שהיה עדיין כתערובת יין טוב ביין רע, ולא נתתקן העולם עמו עד שבא שת, ונתיחסו ממנו כל אותן הדורות של צדיקי העולם, ובו נשתל העולם, ומקין באים כל אותן החצופים והרשעים והחייבים שבועולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד א'

קין נתקרב לקץ כל בשר

"וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַה' ", אמר רבי שמעון מה מקץ ימים, זה הוא קץ כל בשר, ומי הוא, זה מלאך המות, וקין מן קץ ימים שהוא הביא קרבן, כן משמע שאמר מקץ ימים, ולא אמר מקץ ימין.

זיו הזוהר

מדברים כסומא בארובה, מתנבאים ואין יודעים מה מתנבאים כי מזברי הזוהר הקדוש מובן הסוד של כל נבראים, ואם יש כאן התפתחות אין האדם נתפתח מן הקוף אלא להיפוך שזה הקוף תולדתו מן קין הנולד מן נחש ואשה, וגם ידוע הגמרא סנהדרין ק"ט שזו שאמרו נעלה ונעשה מלחמה נעשו קופין ורוחין ושדים ולילין.

וידוע שנמצא ביערות אפריקא קופים גדולים כמו אנשים ונקראים "גארילא" וגם "אוראנג אוטאנג", וקרוב לאמת שהם תולדות קין, והם ממוצע בין אדם לחיה גמורה והחוקרים המחזיקים בשיטת "דארוואניזם" תומכים יתדותם שהאדם נתפתח מן הקוף "אוראנג אוטאנג" כיון שהגופים דומים זה לזה, ועיקר מה שמחלק ביניהם הוא הזנב והם

זוהר חלק ב' פרשת בא - דף ל"ד עמוד א'

בעת הקרבת הקרבן צריך שיהיה עיקר הקרבן לה'

קין דחה לקץ ימין ונתקרב לקץ ימים, ולפיכך כתוב בדניאל (דניאל י"ב): **"וְאַתָּה לֹךְ לְקָץ וְתִגְנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִרְלָךְ"**. ואמר דניאל לאיזה קץ, לקץ הימין או לקץ הימנים, אמר לו לקץ הימין, ועל כן היה דוד מפחד ואמר (תהלים ל"ט): **"הוֹדִיעֵנִי ה' קְצֵי וּמִדַּת יָמֵי מַה הֵיאָה"**, קץ הימנים או לקץ הימין, וכאן מה כתוב ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימין, ולפיכך לא נתקבל קרבנו, שהרי מצד הטומאה היה, בא וראה מה כתוב והבל הביא גם הוא, מה גם הוא, לרבות זה בזה^[ק] קרבנו היה הכל להקדוש ברוך הוא, ועיקר הקרבן להקדוש ברוך הוא, אלא שנתן חלק גם לצד הטומאה, כמו שכתוב **"וּמִחֶלְבֵהוֹן"**^[קא] וקין עשה עיקר הקרבן למקץ ימים, סוד של צד הטומאה, ונתן חלק גם להקדוש ברוך הוא, ועל כן לא נתקבל.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד א'

קין נתקנא על נקבה יתירה שנולדה עם הבל

רבי אלעזר אמר: "וְהֵבֵל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכוֹרוֹת", לרבות צד העליון שבא מצד הקדושה, ולפיכך ישעיה' אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה, לא קבלו הקדוש ברוך הוא, ועל כן ויחר לקין מאד ויפלו פניו, שהרי לא נתקבלו פנים שלו, אותן הפנים של צד שלו, וקבלו הקדוש ברוך הוא להבל, ולפיכך כתוב ויהי בהיותם בשדה, בשדה זו אשה, כמו שכתוב: **"כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָה"**, קין נתקנא על נקבה יתירה שנולדה עם הבל ככתוב: **"וַתוֹסֶף לְלֶדֶת"**^[קב].

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

דבר ה' לקין לאחור שהרג את הבל אחיו

"הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת רִבְץ וְגו'", אמר רבי יהודה כך אמר לו, הלא אם תטיב מעשיך שאת, מה שאת, ככתוב (בראשית מ"ט): **"יִתֵּר שְׂאֵת"**^[קג] שהרי הבכור יש לו שבח יותר בכל ענין תמיד והדבר תולה במעשיו, ועל כן אם תטיב שאת, ואם לא תטיב לפתח חטאת רובץ, מה לפתח, זה הפתח שלמעלה, שממנו יוצאים

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב' **זיו הזוהר**

לדת את אחיו את הבל, את את לרבות שתי תאומות שנולדו אתו. **קג.** פירוש, שהבכורה תהיה שייך אליו.

ק. פירוש, שהיה בקרבנו תערובת חלק קטון לצד הטומאה כענין מים אחרונים. **קא.** כידוע שחלב הוא דבר איסור והוא מצד הטומאה. **קב.** ותוסף

הדינים בעבור מעשים רעים שבעולם, ולפתח ההוא חטאת רובץ, זה מלאך המות, והוא עתיד להפרע ממך, ואלו תשוקתו, עד שתכרת, ואתה תמשל בו, אמר רבי יהודה ואתה תמשל בו בתשובה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד ב'

הצד הרע בעבירה של האדם נדבק עליו ונוטר להיפרע ממנו

רבי אבא אמר: שאת - תתעלה למעלה ולא תרד למטה, רבי יוסי אמר כך שמעתי, שאת, יסיר ממך ויסלח לך התדבקות זו של רוח הטומאה, ואם לפתח חטאת רובץ, מה לפתח, זה מקום דין העליון שהוא פתח של הכל כמו שכתוב (תהלים קי"ח): **"פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק"**, פתח רובץ, צד ההוא שנדבקת בו ונתמשך עליך, יהיה נוטר לך להפרע ממך, כתרגומו[קט].

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

הארץ קבלה את קין במדור ארקא

"וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשֶׁדָה וְגו'", אמר רבי יהודה מה בשדה, זו אשה, ועל כן עמד והרג אותו, שהרי מצד זה ירש להרג, מצד של סמאמר לו שגרם מיתה לכל העולם, ונתקנא קין להבל עבור נקבתו, רבי חייא אמר הרי אנו רואים שכתוב ויחר לקין מאד ויפלו פניו, על שלא נתקבל קרבנו, אמר לו כך הוא האמת והכל היה לנגדו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד א'

עד שעשה קין תשובה לא קבלתו אף רוח שבעולם

רבי יצחק אמר: בא וראה בשעה שהרג קין להבל, לא היה יודע איך יוציא נשמתו ממנו, והיה נושכו בשיניו כנחש, באותה שעה קלל אותו הקדוש ברוך הוא, והיה הולך לכל צדדי העולם, ולא היה מקום שיקבל אותו, עד שהכה על ראשו וחזר בתשובה לפני רבונו, אז קבלה הארץ אותו במדור שלמטה, רבי יוסי אמר הארץ קבלה אותו ללכת בה[קט] שכתוב וישם ה' לקין אות, רבי יצחק אמר אינו כן, אלא למטה קבלה אותו הארץ במדור אחד אשר תחתיה, שכתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, מעל פני האדמה נגרש, אבל למטה לא נגרש, ובאיזה מקום קבלה אותו הארץ, בארקא, וכל אותן הדורים שם עליהם כתוב (ירמיה ^י): **"יֵאבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן תְּחֻחֹת שְׂמִיָּא אֱלֹהִי"**, ושם עשה מדורו, וזהו שכתוב וישב בארץ נוד קדמת עדן[קט].

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

קין אומר להקדוש ברוך הוא אם מפניך אהיה נסתר כל המוצא אותי יהרגני

"הֲגַן גְּרִשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְגו'", אמר רבי אלעזר, בשעה שחטא קין היה מפחד, לפי שראה לפניו מיני מחנות מזוינים הבאים להרגו, וכאשר חזר בתשובה מה אמר, **"הֲגַן גְּרִשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךְ אֶסְתֵּר"**, מה מפניך אסתר, אלא אהיה נהרס

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

להתישב בה, שאם לא כן לא היה נצרך לאות במדורא דלתתא. קו. פירוש, שנתישב בארץ שכל יושביה יהיו נדים ונאבדים.

קד. שמתרגם ואם לא תוטיב עובדיך ליום דינא חטאך נטיר דעתיד לאתפרעא מנך אם לא תתוב. קח. פירוש, רק ללכת בה ממקום למקום אבל לא

מבנין שלי[קו]. רבי אבא אמר, כמו שכתוב (תהלים כ"ג): **"וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמְּנוּ"** - **"וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו"**, ועל זה אמר "ומפניך אסתר", מאותן פנים שלך אהיה נסתר שלא ישגיחו עלי[קח] ובשביל זה "והיה כל מוצאי יהרגני".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

אות מכ"ב אותיות נתן ה' על קין להגן עליו

"וַיִּשֶׂם ה' לְקִין אוֹת וגו'", מהו אות, אות אחת מעשרים ושתיים אותיות של התורה נתן עליו להגן עליו.

תוספתא - זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד ב'

על שחזר קין בתשובה נשאר בעונש נוד בלבד

וַיֵּצֵא קִין מִלְפָּנֵי ה' וגו'", כיון שאמר קין גדול עוני מנשא, מחל לו הקדוש ברוך הוא מחצה מעונשו, משום שגזר עליו בתחלה ואמר לו "נע ונד תהיה בארץ", ועתה נשאר בהעונש של נד בלבד, זה שכתוב: **"וַיֵּצֵא קִין מִלְפָּנֵי ה' וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד"**, כלומר שכאשר יצא מלפני ה', היה בשביל להיות נד בארץ ולא נע, ועוד אמרו שכאשר יצא קין מלפני ה', אמר לו אדם, בני מה נעשה על דינך, אמר לו קין, אבי כבר נתבשרתי שמחל לי הקדוש ברוך הוא להשאר בנוד בלבד, אמר לו אדם איך נעשה כך, אמר לו קין בשביל שחזרתי בתשובה והודיתי לפניו, אמר אדם, וכי כך הוא רב וחזק כח התשובה, "ואנכי לא ידעתי", התחיל לשבח לרבוננו ולהודות לו, פתח ואמר "מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה'", כלומר טוב לשבח ולשוב ולהתודות לפני הקדוש ברוך הוא, ע"כ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

נעמה היא אמן של שדים

"וְאַחֹת תוֹבֵל קִין נְעֻמָּה", אמר רבי חייא, מה ענין כאן שאמר הכתוב כי שמה נעמה, אלא משום שהיו אנשים זונים אחריה, ואפילו רוחות ושדים. רבי יצחק אמר, אותן בני האלקים עז"א ועזא"ל זנו אחריה. רבי שמעון אמר, אמן של שדים היתה, שמצד קין יצאה, והיא נתמנית עם ליליית באסכרה של תינוקות.

אמר לו רבי אבא, והרי אמר מר שהיא נתמנית לשחק עם אנשים, ולפעמים היא מולדת רוחות בעולם מהם, ועד עתה היא קיימת לשחק עם אנשים, ובכל מקום שאלה הרוחות מוצאים אנשים הישנים יחידי בבית, ישרו עליהם ויאחזום ויתדבקו בהם, ומקבלים מהם התאוה שלהם ומולידים מהם, אחר כך פוגעים בו במחלות ואינו יודע סבתם, וכל זה יעשו בזמן חסרון הלבנה. אמר לו רבי אבא, והרי הם מתים כאנשים, ומפני מה נעמה זו היא מתקיימת עד עתה, אמר לו כך הוא, אבל ליליית ונעמ"ה ואגר"ת בת מחל"ת היוצאות מן צד הטומאה שלהן, כולן מתקיימות, עד שיעביר הקדוש ברוך הוא לרוח הטומאה מן העולם, שכתוב (זכריה י"ג): **"וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ"**. אמר רבי שמעון, וי להם

זיו הזוהר

קז. דורש פניך לשון אף, ואסתר לשון הריסת בנין, אנשים זרע של קימא. קח. דורש פניך לשון שעל ידי האף יהרס בנין שלו שלא ישאר ממנו זרע השגחה, ואסתר לשון הסתרה.

לאנשים, שאינם יודעים ואין משגיחים ואין מבינים, וכלם אטומים, שאין יודעים כמה העולם מלא מבריות משונות שאין נראות, וגם מדברים נעלמים^[קט] שאלמלא ניתן רשות לעין לראות, היו מתפלאים האנשים איך יכולים להתקיים בעולם, בא וראה נעמה זו אמן של שדים היתה, ומצדה באים כל אותן השדים שמתחממים מן אנשים, ונוטלים רוח התאווה מהם ומשחקים בהם ועושים אותם בעלי קרי, ולפי שבעל קרי בא מצד רוח הטומאה, צריך לטבול עצמו להטהר ממנו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף צ' עמוד ב'

הוריד הקדוש ברוך הוא לאדם את ספר רזיאל המלאך

"תולדות אדם", אמר רבי שמעון: בא וראה, וכי ספר היה לו, אלא ביארו שהקדוש ברוך הוא הראה לו לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו', איך הראה לו, אפשר תאמר שראה ברוח הקודש שהם עתידים לבא לעולם, כזה שרואה בחכמה מה שעתיד לבוא לעולם, לא כן, אלא שראה בעין לכלם, ואותן הצורות שעתידים לעמוד בהן בעולם, כולן ראה בעין, מה הטעם, לפי שמיום שנברא העולם, כל הנפשות העתידות לעמוד באנשים, כולן קימות לפני הקדוש ברוך הוא באותה הצורה ממש שעתידות לעמוד בה בעולם הזה, כדמיון זה הם כל הצדיקים לאחר שיוצאים מזה העולם, כל נפשותם עולות, והקדוש ברוך הוא מזמין להם צורה אחרת להתלבש בה, כדמיון שהיו בזה העולם, בשביל זה כולן עומדות לפניו, וראה אותן אדם הראשון בעין.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א'

מי גרם לי שמחה - אדם הראשון שהוא פעלו של הקב"ה

רבי יצחק אמר: "תולדות אדם", ביארו החברים לענין הצורות, שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הצורות של כל הדורות שיבואו לעולם, וכל חכמי העולם ומלכי העולם שעתידים להקים על ישראל, כשהגיע לראות לדוד מלך ישראל שנולד ומת, אמר מן שנים שלי אתן לו ע' שנים, ונגרעו מאדם ע' שנים והעלה אותן הקדוש ברוך הוא לדוד, ועל כן שבח דוד ואמר (תהלים צ"ב): **"כִּי שִׂמְחַתֵּנִי ה' בְּפַעֲלָךְ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרֹנִי"**, מי גרם לי שמחה בזה העולם, פעליך, זה אדם הראשון, שהוא פעלו של הקדוש ברוך הוא ולא פעלו של בשר ודם, מעשי ידיו של הקדוש ברוך הוא ולא של אנשים, ועל כן נגרעו אותן שבעים שנה מאדם, מאלף שנים שהיה לו להתקים בהן.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א'

לראותם ובהם סם חזק וחרוף נורא מאוד מאוד המחוללים כל מיני מחלות רחמנא ליצלן, ויקראו לחכמה זו באקטעריאלאגיא, והם יקנונו ביותר בכל מקום אי נקי וכל אדם נמצא תמיד בסכנה מהם, ועל זה ירמז רבי שמעון שהעולם מלא מבריות משונות, ומה שאמר ממלין סתימין ירמז על שאר

קט. מזה נראה ברור שרבי שמעון עם החבריה ידעו היטיב כל החכמות שהחוקרים מן דורות האחרונים נודע להם על ידי כלי הראות שנתחדשו להם המגדילים כל דבר אלף אלפי פעמים, ובכח אותן הכלים יראו שנמצא באויר העולם כמה וכמה מיני תולעים קטנים מאוד מאוד שאין ביכולת עין אדם

לאברהם וחנוך ניתן ספר תולדות אדם

וכאשר הגיע לראות דורו של רבי עקיבא וראה תורתו היה שמח, ראה מיתתו והיה עצוב, פתח ואמר (תהלים ק"לט): **"וְלִי מָה יִקְרוּ רַעֲיָה אֶל מָה עֲצָמוּ רְאִשֵׁיהֶם"** [ק"י] זה ספר, ספר ודאי [ק"יא] והרי ביארו שכאשר היה אדם בגן עדן, הוריד לו הקדוש ברוך הוא ספר על ידי **רזיאל** מלאך הקדוש, הממונה על סודות עליונים קדושים, ובספר הזה חקוקות צורות עליונים וחכמה הקדושה, וע"ב מיני חכמות היו מתפרשות ממנו לשש מאות וע' צורות של סודות עליונים [ק"יב] והיה עמו צפון וגנוז ספר ההוא עד שיצא אדם מגן עדן, שהרי בתחלה היה מחשב בו, והשתמש כל יום בגנזי אוצרות של רבונות [ק"יג] ונתגלו לו סודות עליונים, מה שלא ידעו מלאכים עליונים. כיון שחטא ועבר על מצות רבונות פרח ספר ההוא ממנו, והיה אדם מכה בידיו על ראשו ובוכה, ונכנס במי גיחון עד ערפו, והמים עשו בגופו בקיעות בקיעות ונשתנה זיו שלו, בשעה ההיא רמז הקדוש ברוך הוא לרפאל והחזיר לו ספר ההוא, ובו היה עוסק אדם, והניח הספר לשת בנו, וכן לכל אותן התולדות [ק"יד] עד שהגיע לאברהם, ובו היה יודע להסתכל בכבוד רבונות, וכן לחנוך ניתן לו ספר, והסתכל ממנו בכבוד העליון.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד ב'

הורידו לאדם הראשון ספר משמים ובו היה יודע חכמה העליונה

רבי אבא אמר: ספר ודאי הורידו לו לאדם הראשון, ובו היה יודע חכמה העליונה, וספר זה הגיע לאנשי אלקים חכמי הדור, ומי שזכה להשגיח בו ידע בו חכמה העליונה, והיו משגיחים בו והבינו בו, וספר זה הוריד לו שר הרזים, ושלושה שליחים ממונים היו לפניו [ק"טז] ובשעה שיצא אדם מגן עדן אחז ספר ההוא, כאשר יצא פרח ממנו, התפלל ובכה לפני רבונות והחזירו לו כמקדם, כדי שלא תשכח החכמה מאנשים, ויתגעעו להכיר את רבונות וכך למדנו שספר היה לו לחנוך, וספר הזה ממקום ספר תולדות אדם היה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

ברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה

"זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וּגו'", אמר רבי שמעון: סודות עליונים נתגלו באלה שני הכתובים, זכר ונקבה בראם להבין מזה כבוד העליון סוד האמונה, שמכח הסוד הזה נברא האדם בא וראה שבזה הסוד שנבראו שמים וארץ נברא האדם [ק"טז] בהם כתוב אלה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

כבודו. **קיד**. היינו אלה ראשי עשרים הדורות שהיו צדיקים והיו יראים להשתמש בספר ההוא. **קטו**. שר הרזים שהוא המלאך רזיאל מסר לאדם ג' מלאכים מלמדים ללמוד עמו בספר ההוא. **קטז**. פירוש, מסוד הזדווגות כחות האלהות של בחינת זכר ובחינת נקבה, שנקראים אורות וגם ספירות, והיינו הך שעליהם מרמז שמים וארץ מהפסוק אלה תולדות השמים והארץ, כי שמים מרמז על בחינת זכר והארץ מרמז על בחינת נקבה.

כחות נסתרים כגון המזיקים שהם רוחנים. **קי**. פירוש, מה עצמו ראשיהם לעמוד בנסיון היותר גדול על קדושת השם. **קיא**. רבי יצחק הביא מקודם דעת החברים שזה ספר מרמז על הצורות של כל הדורות, ועתה אומר דעתו שזה ספר היינו ספר ממש. **קיב**. ירמז על שם הקדוש בן ע"ב אותיות שיוצאין ממנו תר"ע מיני פעולות שונות. **קיג**. היינו סוד הספירות העליונות והפרצופים שגם המלאכים אין משיגים אותם ושואלים איה מקום

תולדות השמים והארץ, באדם כתוב ביום הבראם זכר ונקבה בראם, מכאן שכל צורה שלא נמצא בה זכר ונקבה אין היא צורה עליונה כראוי, בא וראה בכל מקום שלא נמצאו זכר ונקבה ביחד, אין הקדוש ברוך הוא משים מדורו במקום ההוא, וברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה, שכתוב ויברך אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם, ולא כתוב ויברך אותם ויקרא את שמו אדם, שאפילו אדם לא נקרא אלא זכר ונקבה ביחד.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד

שֶׁת נוֹלַד בְּתִיקוֹן הַגּוֹף וּבְתִיקוֹן הַנֶּפֶשׁ

"וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיֻּלְּד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֶׁת", אמר רבי יצחק: מעת ההיא שהרג קין להבל התפרש אדם מאשתו, ושתי רוחות נקבות היו באות ומתחברות עמו, והוליד רוחות ושדים המשוטטים בעולם, ואל תקשה לך דבר זה, שהרי אדם כאשר הוא בא בחלמו, באות רוחות נקבות ומשחקות עמו, ומחממות ממנו ומולידות אחר כך, ואלה נקראים נגעי בני אדם, ואינם מתהפכים אלא לצורות אנשים, ואין להם שערות בראשם, ועל זה כתוב בשלמה (שמואל ב' ז'): **"וְהִכְחַתְּיוּ בְּשֶׁבֶט אַנְשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם"**. וכדמיון זה אפילו רוחות זכרים באים לנשי העולם, ומתעברות מהם ומולידות רוחות, וכלם נגעי בני אדם נקראים, אחר ק"ל שנה נתלבש אדם בקנאה, והתחבר באשתו והוליד בן, וקרא שמו שת, סוד סוף האותיות בהתקשרות חקוקיתן^[ק"י] רבי יהודה אמר זה סוד שהרוח שנאבד נתלבש בגוף אחר בעולם^[ק"י] זה שכתוב כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל, ואמר רבי יהודה כתיב ויולד בדמותו כצלמו, משמע שבנים האחרים לא היו בצורה שלו, וזה בדמותו כצלמו, בתיקון הגוף ובתיקון הנפש בדרך ישר, כמו שאמר רבי שמעון משמו של רבי ייבא הזקן, שבנים האחרים בהתדבקות זוהם הנחש ואותו שרכב עליו, שהוא סמ"ך מ"ם אמר לו, היות^[ק"י] ולפיכך לא היו בצורתו של אדם, ואם תשאל הרי אמרת שהבל מצדו של אדם היה, כך הוא, אבל שניהם לא היו בצורה שלמטה^[ק"י] אמר לו רבי יוסי כך הוא, שהרי כתוב והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ולא כתוב ויולד את קין, ואפילו בהבל לא כתוב ויולד, אלא ותוסף ללדת את אחיו את הבל, וזה הוא סוד הדבר, אבל בשת מה כתוב ויולד בדמותו כצלמו. רבי שמעון אמר מאה ושלושים שנה התפרש אדם מאשתו, וכל אותן מאה ושלושים שנה היה מוליד רוחות ושדים בעולם, מפני אותו הכח של הזוהם שהיה נמשך בקרבן^[ק"י] כיון שכלה ממנו זוהם ההוא, חזר וקנא לאשתו והוליד בן, בזה כתוב ויולד בדמותו כצלמו, בא וראה כל אדם שהולך לצד שמאל ומטמא דרכיו, כל

מחולק בזה עם הגמרא סנהדרין ל"ח כי לפי שסדרו שם השעות של יום ו' שבו נוצר האדם משמע שקין והבל קודם החטא נולדו. **קכ**. שאף על פי שהבל מכח אדם נברא מכל מקום היה מעורב גם בו קצת זוהמא מן כח הנחש ולכן גם הוא לא נולד בצורה השלמה הראויה להיות באדם שלמטה בעולם הגשמי. **קכא**. היינו על ידי אכילת עץ הדעת טוב ורע.

ק"י. פירוש, סוף אותיות האל"ף ב"ת כמו שהן נקשרות בסדר חקיקתן נמצא בסופן שתי אותיות האלה ש"ת והן מרמזות על התיסדות העולם כמו אבן שתייה שממנו נברא העולם, וכן מן שת נתיסד העולם. **ק"ח**. דעת ר"י שלפיכך נקרא שת על שם השימה והשיתה בקרב רוחו של הבל על דרך גלגול. **ק"ט**. כנוכר לעיל שהנחש שהוא סמ"ך מ"ם בא על חוה והטיל בה זוהמא ומזה נולד קין, והזוהר

רוחות טמאות מושך על עצמו, ורוח הטומאה מתדבק בו ואינו סר ממנו, והתדבקות רוח הטומאה ההוא נעשה באדם זה ולא באחר, משום שהתדבקות של הרוחות אין היא אלא כאלה שמבקשים להתדבק בהם, אשרי אלה הצדיקים שהולכים בדרך הישר, הם זכאים באמת, ובניהם זכאי העולם, ועליהם כתוב (משלי ב'): **"כִּי יִשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ אֶרֶץ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד א'

בימי אנוש הבינו אף הנערים בחכמות עליונות ולא האמינו בהקדוש ברוך הוא

"וַיְהִי כֹל יְמֵי אָנוּשׁ וּגְוִ", אמר רבי אלעזר: בימי אנוש היו מבינים האנשים בחכמת כשפים וקסמים לעצור כחות השמים, ולא היה אדם למן היום שיצא אדם מגן עדן, והוציא עמו החכמה של עלי העץ שיעסוק בה, שהרי אדם ואשתו ואלה שיצאו עמו, עד שבא אנוש עזבו חכמה ההיא, כאשר בא אנוש ראה אותן חכמות העליונות, אז עסקו בהן ועשו בהן פעולות וכשפים וקסמים, ולמדו מהם עד שנתפשטה חכמה ההיא בדור המבול, וכולם היו עושים פעולתם להרע, והיו תקופים אצל נח באותן החכמות, ואמרו שלעולם לא יוכל הדין לשרות עליהם, שהרי הם עשו בחכמה לדחות לכל אותן שרי הדין, ומן אנוש התחילו כולם לעסוק בחכמות האלה, זה שכתוב אז הוחל לקרא בשם ה', רבי יצחק אמר כל אותן הצדיקים שהיו ביניהם אחר כך בדור ההוא, כלם עמלו למחות בהם, כמו ירד מתושלח וחנוך, ולא יכלו, עד שנתרבו רשעים מורדים ברבונם ואמרו (איוב כ"א): **"מִה שְׂדֵי כִּי נַעֲבָדְנוּ"**, וכי טפשות כזו היו אומרים, אלא לפי שידעו כל החכמות האלה, וידעו כל ממוני העולם שנפקדו עליהם, והיו בוטחים בהם, עד שהחזיר הקדוש ברוך הוא את העולם כמו שהיה, שהרי בתחלה היה מים במים, ואחר כך החזיר לעולם כבתחלה, ולא נחרב לגמרי, שהרי ברחמים השגיח עליהם, שכתוב (תהלים כ"ט): **"ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב"**, ולא כתוב אלקים, בימי אנוש אפילו הנערים של אותו הדור היו מסתכלים בחכמות עליונות, והיו מבינים בהן.

טפשות דור בני המבול

אמר רבי ייסא אם כן טפשים היו, שלא היו יודעים שעתיד הקדוש ברוך הוא להביא עליהם מי המבול וימותו בהם, אמר רבי יצחק יודעים היו, אבל אחזו טפשות בלבם, שהם היו יודעים מלאך ההוא הממונה על אש, ומלאך הממונה על מים, והיו יודעים לעצור אותם שלא יוכלו לעשות דין עליהם, והם לא ידעו שהקדוש ברוך הוא שולט על הארץ, וממנו יבוא הדין על העולם, אלא הבינו שהעולם נפקד בידי ממונים האלה, ובהם מתנהג כל עניני העולם, ולפיכך לא היו מסתכלים בהקדוש ברוך הוא, ולא היו משגיחים בפעולתו, עד שנשחתה הארץ, ורוח הקודש מכריז בכל יום ואומר (תהלים ק"ד): **"יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינֵם"**, והאריך הקדוש ברוך הוא להם כל הזמן ההוא שהיו אלה הצדיקים, ירד מתושלח וחנוך, מתקיימים בעולם, כיון שנסתלקו מן העולם אז הוריד הקדוש ברוך הוא את הדין עליהם ונאבדו, כמו שכתוב: **"וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ"**.

מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

לומדים קטעים נבחרים מחלק א' של סט "זוהר השבת", ונבחנו ומקבלים סט "זוהר השבת" מחלק לפרשיות השבוע, מיחד ל"שלחן שבת", עם דיסק של דרשות התעוררות על לימוד הזוהר הקדוש.

במתנה

ניצוד?

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, נתיבת, וטלפון] למספר 153-3616-8526
- 2 אנחנו נשלח לך את המבחן. 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל,
- 4 בוחן מיחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן. ותקבל את המתנה.

המצטיינים יזכו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מצייל את עם ישראל בפרטיות ובקבליות מגזרות קשות.
יהודי יקר, פמה בתי ועצמה חבויים בה!
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה ידיה, הזמן קצר והמלאכה מרבה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'

חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא טרם זמנו שלא יחטא

"וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ וּגוֹ", אמר רבי יוסי: בא וראה חנוך צדיק היה, והקדוש ברוך הוא ראה אותו שיחטא אחר כך, ולקט אותו טרם שיחטא, זה שכתוב (שיר השירים ו'): "וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים", לפי שנותנים ריח טוב לוקט אותם הקדוש ברוך הוא טרם שיחטאו, ואיננו כי לקח אותו אלקים, ואיננו להאריך ימים כשאר אנשים שהיו מאריכים ימים, מה הטעם, לפי שלקחו הקדוש ברוך הוא קודם שהגיע זמנו, ר"א אמר חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא מן הארץ והעלהו לשמי מרומים, ומסר בידו כל אוצרות העליונים ומ"ה מפתחות מסתרי אותיות דקיקות, שבהן משתמשים מלאכי עליון, וכלם נמסרו בידו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

אלמלא שמר אדם מלאכול את עץ הדעת היה קיים לעולם

רבי אבא אמר: למדנו שספר היה לו לחנוך, וספר הזה ממקום הספר תולדות אדם היה, וזה הוא סוד של חכמה, שהרי מן הארץ נלקח[קב] זה שכתוב: "וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים". והוא שנקרא נער[קב] ככתוב (משלי כ"ב): "חֲנוּךְ לְנֶעֶר עַל פִּי דִרְכוֹ", וכל אוצרות עליונים נמסרו בידו, והוא מוסר ונותן בעשיית שליחות[קב] ואלף מפתחות נמסרו בידו, מאה ברכות נוטל בכל יום וקושר עטרות לרבונא[קב], מן זה העולם לקחו הקדוש ברוך הוא לשימוש, זה שכתוב: "כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים", וממנו נמסר הספר שנקרא ספר חנוך, כאשר העלה אותו הקדוש ברוך הוא הראה לו כל גנזי עליונים, הראה לו עץ החיים בתוך אמצעות הגן ועליו וענפיו, הראה לו העץ שנצטוו עליו אדם, והראה לו מקומו של אדם בגן עדן, וראה שאלמלי שמר אדם מצוה זו, היה יכול להתקיים תמיד ולהיות תמיד שם, והכל אנו רואים בספר חנוך, זכאים הם אותן חסידים עליונים שחכמה העליונה נתגלה להם, ולא תשכח מהם לעולם, כמו שכתוב (תהלים כ"ה): "סוּד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

הוא המלאך מטטרו"ן שר הפנים. **קכד.** פירוש, כל מה שהוא משפיע למטה אין זה מידו אלא שעושה הכל על דרך שליחות על פי רצון והציווי מן גבוה שעל גבוה. **קכה.** אלה העטרות הן מן תפילות

קכב. פירוש, שנלקח לרקיע השמים ובודאי היה לו מקודם כמה פעמים עליית נשמה והראה לו הקדוש ברוך הוא כל גנזי עליונים והוא כתב הכל בספר שהניחו בזה העולם טרם שעלה לגמרי. **קכג.** זה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

נח נולד מהול ולפיכך קראו שמו נח על שם הנחמה שיביא לעולם

"וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּגו'", אמר רבי יוסי מאין היה יודע, אלא בשעה שקלל הקדוש ברוך הוא את העולם, שכתוב ארורה האדמה בעבורך, אמר אדם לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם עד מתי יהיה העולם בקללה, אמר לו עד שיולד לך בן מהול כדמיון שלך, והיו מצפים עד השעה שנולד נח, וכיון שנולד ראה אותו מהול רשום באות הקדוש, וראה שהשכינה מתדבקת עמו, אז קרא שמו על מה שיעשה אחר כך, בתחלה לא היו יודעים לזרוע לקצור ולחרוש, והיו עושים עבודת האדמה בידיהם, כיון שבא נח התקין להם אומנות, וכל הכלים הנצרכים לתקן האדמה שתעשה פירות, זה שכתוב זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה, שהוא הוציא האדמה ממה שנתקללה, שהיו זורעים חטים וקוצרים קוצים ודרדרים, ולפיכך כתוב איש האדמה, רבי יהודה אמר איש האדמה, כמו שכתוב: **"אִישׁ נֹעֲמִי"**, לפי שנקרא צדיק, והוציא את האדמה בקרבן שעשה ממה שנתקללה, שכתוב לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם, ובשביל זה נקרא איש האדמה, ועל כן קרא לו שם על מה שעתיד לבוא [קכו].

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ה עמוד א'

עז"א ועז"ל הפילים הקדוש ברוך הוא מן העולם הבא

"וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה", אלה הם מאותן הנפילים שנפלו מלמעלה, שכאשר בקש הקדוש ברוך הוא לברוא אדם, שאמר נעשה אדם בצלמנו וגו', בקש לעשות אותו ראש על עליונים, להיות הוא נגיד ומצוה על כולם ולהיות הם נפקדים על ידו, כדמיון יוסף שנאמר בו (בראשית מ"א): **"וַיִּפְקֹד פְּקִידִים עַל הָאָרֶץ"**, ואלה המלאכים קטרגו לו ואמרו (תהלים ח'): **"מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּגו'"**, שעתיד לחטוא לפניך, אמר להם הקדוש ברוך הוא אם אתם הייתם למטה כמוהו, יותר הייתם חוטאים ממנו, מיד ויראו בני האלקים את בנות האדם וגו', חשקו בהן, והפילים הקדוש ברוך הוא למטה והסגירם בשלשלאות [קכז] והם עז"א ועז"ל, שמהם נשמות הערב רב, שנקראים נפילים, על שהפילו עצמם לזנות אחר נשים היפות, ולפיכך הפילים הקדוש ברוך הוא מן עולם הבא, שלא יהיה להם חלק שם, ונתן להם שכרם בעולם הזה, כמו שכתוב: **"וּמִשְׁלֵם לְשֹׁנְאָיו אֶל פְּנֵיו לְהֶאֱבִידוּ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

הבאים מקין אינם נקראים אלא בני אלקים

רבי חייא אמר: בניו של קין נקראו בני אלקים, שהרי כאשר בא סמא"ל על חוה הטיל בה זוהם, ונתעברה וילדה את קין, ותבנית שלו לא היתה דומה לשאר אנשים, וכל אותן הבאים מן צד שלו לא היו נקראים אלא בני האלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

ישראל. קנו. פירוש, על שם העתיד לבוא שעתיד וקצירה. קנו. תחת הרי החשך. לתקן להם מנוח על ידי כלי אומנות של חרישה

זוהר חלק ג' פרשת אחרי מות - דף ע"ו

בשעה שנגזר על האדם מיתה - פרש אדם מחוה

רבי יוסי אמר: משעה שנגזר על אדם ועל כל העולם מיתה, אמר למה אני מוליד לבהלה, מיד היה פורש מאשתו, ושתי רוחות נקבות היו באות ומזדווגות עמו וילדו ממנו, ואותן שנולדו היו המזיקים שבעולם, ונקראים נגעי בני אדם, והם מצוים אצל אנשים ושורים בפתח הבית ובבורות ובבתי כסאות, ולכן האיש שנמצא בפתח ביתו שם הקדוש שדי עם התגין העליונים [קכח] כל אלה הרוחות בורחים ומתרחקים ממנו זה שכתוב (תהלים צ"א): **"וַיִּנְגַע לֹא יִקְרַב בְּאֹהֶלְךָ"**, מה ונגע לא יקר, אלו הנגעי בני אדם, ומאותן הרוחות הוליד אדם בנות הדומות ליופי העליונים וליופי התחתונים, ולכן כתוב ויראו בני האלקים את בנות האדם כי טובות הנה וגו', וזנו כולן אחריהן.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

הנפילים הם שכתוב ועוף יעופף על הארץ

"הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ וּגוֹ", למד רבי יוסי שהם עז"א ועז"ל, כמו שאמרו שהפילים הקדוש ברוך הוא מקדושה שלמעלה, ואם תשאל איך יכלו להתקיים בזה העולם, אמר רבי חייא הם היו מאותן שכתוב בהם ועוף יעופף על הארץ, והרי אמרו שהם נראים לאנשים כתבנית אנשים, ואם תשאל איך יכולים להתהפך, הרי אמרו שיכולים להתהפך לכמה גונים, ובשעה שירדו נתגשמו באויר העולם והיו נראים כאנשים, ואלו עז"א ועז"ל, הם שמרדו למעלה והפילים הקדוש ברוך הוא ונתגשמו בארץ, נתקיימו כך ולא יכלו עוד להתפשט ממנו, ואחר כך זנו אחר נשי העולם, ועד היום הזה הם קיימים ומלמדים כשפים לאנשים, והולידו בנים וקראו להם ענקים גבורים, ואלה הנפילים נקראים בני אלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד א'

ששים הם בארץ כמנין שלמעלה

המה הגבורים, אמר רבי יהודה ששים הם בארץ כמנין שלמעלה, כתוב כאן המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, וכתוב שם (שיר השירים ג): **"שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'

נתמלאה סאתם כשהיו שופכי דמים לחנם

"וַיִּירָא ה' כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וּגוֹ", אמר רבי יהודה כל רעות היו עושים, ולא נתמלאה סאתם עד שהיו שופכי דמים לחנם על הארץ, ומי הם, שהיו משחיתים זרעם על הארץ, זה שכתוב: **"רַק רַע פֶּל הַיּוֹם"**, כתוב כאן רק רע כתוב שם (בראשית ל"ח): **"וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה'"**, אמר רבי יוסי: וכי רע אין הוא רשע, אמר לו לא, רשע אפילו המרים ידו לנגד חברו, אעל פי שלא עשה לו כלום, נקרא רשע, כמו שכתוב (שמות ב'): **"וַיֹּאמֶר לְרַשָּׁע לְמָה תִּפְהָ רַעַךְ"**, הכית לא כתיב - אלא תכה, אבל רע לא נקרא אלא מי שמשחית זרעו, ומטמא עצמו ומטמא לארץ, ונותן כח ותוקף לרוח הטומאה שנקרא רע,

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'

זיו הזוהר

שכתוב רק רע כל היום, ואינו נכנס בהיכל המלך, ואינו רואה פני השכינה, לפי שבזה נדחית השכינה מהעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ז עמוד א'

הקדוש ברוך הוא כביכול נעצב על לבו כשמאביד מעשי ידיו מן העולם

"וַיִּנָּחַם ה' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוּ", אמר רבי יוסי: בא וראה כאשר הקדוש ברוך הוא עושה דין ברשעי העולם, אף על פי שהם חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא ומרגיזים לו כל יום, אינו רוצה להאבידם מן העולם, וכאשר מסתכל במעשיהם מתנחם עליהם מפני שהם מעשי ידיו, ומאריך להם בעולם, ובשביל שהם מעשי ידיו מקבל נחמה, ומתנחם עליהם וחס עליהם וכאשר יבקש לעשות בהם דין, כביכול נעצב, כי יען שהם מעשי ידיו נעצב עליהם, כמו שכתוב (דניאל ו'): "וְדַחַן לֹא הִנְעִיל קְדְמוֹהִי", ואם תשאל הרי כתוב (תהלים צ"ו): "הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עוֹז וְחֵדוּהָ בְמִקְוָמוֹ", אבל בא וראה ויתעצב אל לבו כתוב, אל לבו נעצב ולא למקום אחר, לבו, כמו שכתוב (שמואל א' ב'): "פֶּאֶשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה" [קכט].

על מה ניחם ה'

רבי יצחק אמר: וינחם ה', כמו שכתוב (שמות ל"ב): "וַיִּנָּחַם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ", רבי ייסא אמר לטוב, רבי חזקיה אמר לרע, רבי ייסא אמר לטוב, כמו שאמרו שהקדוש ברוך הוא מתנחם מפני שהם מעשי ידיו וחס עליהם, ויתעצב, מפני שהם חוטאים לפניו, ורבי חזקיה אמר לרע, שכאשר הקדוש ברוך הוא מבקש להאביד רשעי עולם, מקבל תנחומין עליהם, ומקבל תנחומין כביכול כמי שמקבל תנחומין על מה שאבד, וכיון שקבל תנחומין ודאי הדין נעשה [קל] ואין הדבר תולה בתשובה, מתי תולה בתשובה, טרם שמקבל תנחומין עליהם, ואם קבל תנחומין עליהם אין תולה עוד הדבר בתשובה כלל, והדין נעשה, ואז מוסיף דין על דין, ומגביר למקום דין ההוא לעשות הדין, ומאביד את הרשעים מן העולם, והכל נרמז במקרא שכתוב וינחם ה', קבל תנחומין, ואחר כך ויתעצב אל לבו, נתן גבורה למדת הדין לעשות הדין, רבי חייא אמר וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ, קבל תנחומין וחדוה כאשר עשה הקדוש ברוך הוא לאדם בארץ, שהוא כדמיון דמות העליון [קלא] וכל מלאכי עליון היו משבחים להקדוש ברוך הוא כשראו אותו בדמות העליון, ואמרו (תהלים ח): "וַתַּחֲסְרֵהוּ מַעַט מַאֲלָהִים וְכַבּוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ". ולאחר שחטא אדם נעצב הקדוש ברוך הוא על שחטא, כיון שנתן פתחון פה למלאכי השרת שאמרו לפניו בתחלה כשהיה מבקש לברוא לאדם, מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו, אמר רבי יהודה ויתעצב אל לבו, מפני שבקש לעשות בהם הדין, שנאמר (דברי הימים ב' כ'): "בְּצִאת לְפָנָי הַחֲלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ

זיו הזוהר

בכל תוקף ועוז, אבל אם לא כתוב ויתעצב לא ניתן רשות להוציא העונש בכל תוקפו אלא שהגם שהדין נחלט להעשות כיון שכתוב וינחם, מכל מקום נמתק הדין שהעונש יהיה נעשה לפרקים מעט מעט ועל זה כתוב וביום פקדי ופקדתי וגו'. קלא. פירוש, בעל קומה ובעל חכמה בינה ודעת.

לב ונפש ירמזו למדת מלכות ספירה התחתונה ועולם העשיה. קל. מקשים איך יתכן לרבי חזקיה הפסוק וינחם ה' על הרעה וגו' דשם משמע בודאי לטוב כדעת רבי ייסא, ויש לתרץ דיש עוד חילוק שאם כתוב אחר כך ויתעצב אל לבו, משמע שניתנה רשות וכח למדת הדין לעשות הדין

לֵה' פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ", ואמר רבי יצחק מפני מה לא כתוב כאן כי טוב, אלא לפי שהאביד מעשי ידיו בשביל ישראל^[קלג] כדמיון זה כשהיו ישראל עוברים את הים, באו מלאכי עליון לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא בלילה ההוא, אמר להם הקדוש ברוך הוא והרי מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה, לכן כתוב (שמות י"ד): **"וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה"**, אף כאן בכל זמן שיש איבוד רשעים מן העולם, אז עצבות נמצאת עליהם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

על אף שהקדוש ברוך הוא מתריע על הרע שיביא אין האדם יכול להשמר מפני הדין וְיֵאמַר ה' אֲמַחָה אֶת הָאָדָם וּגוֹ", רבי יוסי פתח (ישעיה נ"ה): **"כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתֵי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם"**, בא וראה כאשר האדם רוצה לנקום מאחר, שותק ואינו אומר כלום, שאלו הודיעו ישמור עצמו ולא יוכל לו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו עושה כך, אינו עושה דין בעולם עד שמכריז ומודיע להם פעם ושתים ושלש, לפי שאין מי שיוכל למחות בידו, שיאמר לו מה תעשה, ואין ביכולת להשתמר ממנו, ואין ביכולת להתיצב נגדו, בא וראה ויאמר ה' אמחה את האדם וגו', הודיעם על ידי נח, והתרה בהם כמה פעמים ולא שמעו, אחר שלא שמעו הביא עליהם הדין והאבידם מעל פני הארץ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד ב'

בהיפוך אותיות ח"ן, ע"ר בהיפוך אותיות ר"ע

"וְנָח מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'", אמר רבי יצחק בא וראה נח כאשר נולד קראו לו על שם הנחמה, לאמר זה ינחמנו ממעשנו וגו', להיות השם גורם אבל אצל הקדוש ברוך הוא אינו כן, נ"ח בהיפוך אותיות ח"ן, כמו שכתוב: **"וְנָח מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'"**, אמר רבי יוסי ח"ן היינו נ"ח, בצדיקים שמותם גורם לטוב, אבל ברשעים שמותם גורם לרע, בנח כתיב ונ"ח מצא ח"ן בעיני ה', בער בכור יהודה נהפכו האותיות לרע, ע"ר היינו ר"ע, רע בעיני ה', בא וראה כיון שנולד נח, ראה מעשי האנשים שהם חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא, והיה מסתיר עצמו ועמל בעבודת רבונו, כדי שלא ילך בדרכיהם, ואם תשאל במה היה עמל, בספר ההוא של אדם ובספר ההוא של חנוך, והיה עמל בהם לעבוד לרבונו, בא וראה שכך הוא, שהרי נח מאין היה יודע להקריב קרבן לרבונו, אלא לפי שמצא בהספרים חכמה זו על מה מתקיים העולם, וידע שעל קרבן מתקיים, ולולא הקרבן לא היו מתקיימים עליונים ותחתונים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ט עמוד א'

צדיקים אור להם ורשעים אפלה להם

פתח רבי שמעון ואמר: כתוב: **"וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם"**, מה כאור נוגה, כאור המאיר ההוא שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, הוא האור שגנזו להם לצדיקים לעולם הבא, הולך ואור, שהוא נתעלה באורו תמיד ולא נגרע ממנו, אבל ברשעים מה כתוב, דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו, ובא וראה עתיד הקדוש ברוך הוא להאיר להם לצדיקים לעולם הבא, וליתן להם שכר חלקם, מקום שעין לא שלטה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ט עמוד ב'

זיו הזוהר

קלב. פירוש, האנשים מדקדקים ומסתכלים לעשות סימן על השם, אבל הקדוש ברוך הוא אין מדקדק

להשיג אותו, כמו שכתוב (ישעיה ס"ד): "עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחפה לו", זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (תהלים ק"מ): "צדיקים לעולם יירשו ארץ", וכתוב: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

דָּקָה בְּיוֹם ?

לְקַרְא זוהר הקדוש

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כּאן נִיתֵן לְהַשִּׁיג בְּחִינָם סְפָרֵי זוהר לְכָל הַמַּעֲוֹנָיִין לְהַקְדִּישׁ דָּקָה בְּיוֹם לְקַרְא זוהר הקדוש, כּל יוֹם אִתָּה לומד דָּקָה זוהר וּמְקַרֵב אֶת הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים (זוהר דף קכ"ד).

כְּשִׁיבוֹא מְשִׁיחַ יֹאמֶר עֲלֶיךָ:
"בזכותך הגעת!
לך יש חלק בגאולת העם!"

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789

בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449

במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

זינו הזוהר

על השם, כי יש ששמותם נאים ומעשיהם כעורים, ובעיני הקדוש ברוך הוא ומתברך בכל טוב. והעיקר הוא כיון שהאיש הולך תמים מוצא חן